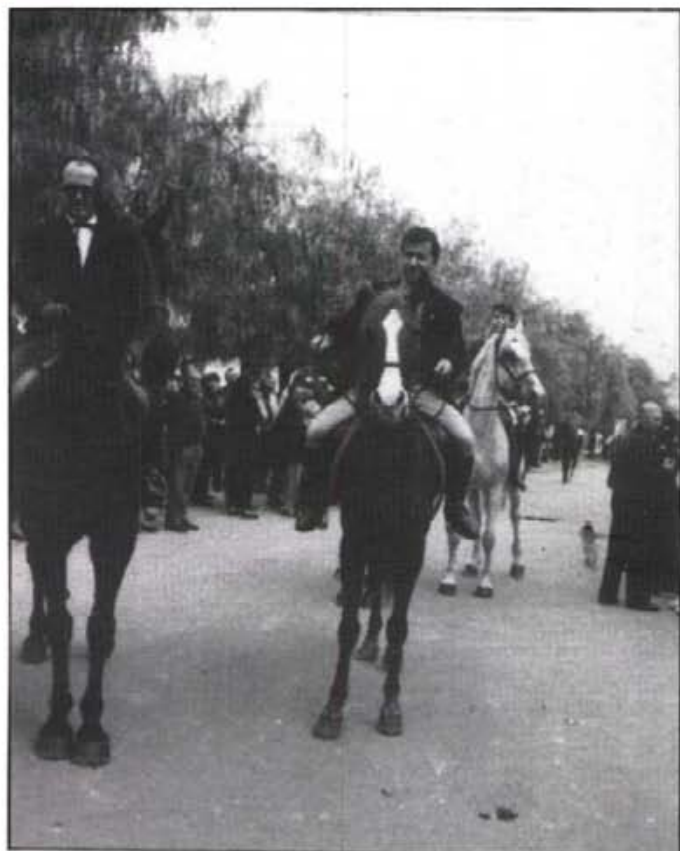

BONIA PAU

PREMSA
CORONA

Nº. 480 - Any XLI - MONTUÏRI - FEBRER 1993

Un gener contradictori

Començà bé 1993 amb les festes de cap d'any, la vinguda dels Reis Mags i les beneïdes de Sant Antoni, però les endemeses dels "quintos" i un accident mortal sacsaren la tanquil.litat montuïrera

L'educació i les obres públiques a Montuïri a principis del segle XIX

De la informació recollida del primer trimestre de l'any 1821, el mes passat informàvem del govern polític del nostre poble, de la seguretat pública, de les obres d'acondicionament, de les diversions, de la milícia nacional i de l'educació de la infància, però ens aturarem quan exposàvem que sols hi havia una sola escola de nins i de la falta de concurrència d'alumnes. Però encara hi ha més sobre aquest tema. Vet ací el que trobarem més, de 1821.

Educación de la niñez

(Continuació)

En cuanto a la concurrència, unos dias son tres los alumnos i otros quatro o cinco en igual estado se halla la de la instrucción de Niñas.

No hay biblioteca alguna

Hay archivos públicos, dos, uno de la Iglesia y otro de la Universidad'.

No hay examen de obras extrangeras.

Se solicitó un instructor para la enseñanza de la milicia nacional.

Sección de fomento de la Agricultura, Artes y Comercio

Hay seis carpinteros, cinco herreros, siete albañiles, seis tejedores de lino y tres zapateros.

Agricultura

El estado de los sembrados de toda especie es bueno y ofrecen abundante cosecha.

Sigue el mismo número de labradores y no se ha introducido nuevos métodos de cultivo pues sigue el mismo.

Los arrendamientos de las tierras y viñas han bajado quasi por la mitad.

Cria de ganado

La de ganado lanar se halla en estado de aumento y sigue bien.

La de ganado cabrío no hay.

La de ganado vacuno el corto número que hay va bueno y se halla en aumento.

El ganado cerdo se halla bueno y en estado de aumento.

El ganado mular se halla de medio estado y en esperanza de decadencia.

Personatge popular dels nostres dies

Sección de salud pública y beneficencia

Establecimiento de beneficencia hay uno. Este artículo en nada comprende este Pueblo en quanto a hospitales, casas de Expósito de huerfanos, dementes y solo hay casa de hospicio señalada, su comisión nombrada y su estado es de no tener curso por falta de fondos.

Casa de corrección y cárceles

No hay casa de corrección y solo hay una cárcel y no hay individuo alguno en ella y no se ha hecho mejora alguna.

Cementerios

Hay dos cementerios, el provisional se construyó en el año 1814 y el permanente se construyó en el año de 1820 y se pagó de los fondos de la villa.

En quanto a la Policia de Sanidad se observa la mayor limpieza en las calles y casas.

Junta de sanidad que la componen los individuos del Ayuntamiento, cura párroco, el doctor y cirujano.

Lazareto², uno que está construido en las oficinas del monte de San Miguel con inclusión del cementerio provisional.

No hay Protomedicato, ni escuelas de Medicina, Cirugía y Farmacia.

Salud pública

Se ha gozado y se goza de salud pública en estos tres meses y las enfermedades más comunes que han reinado son calenturas intermitentes y catarrales.

Caminos

Hay tres carreteras generales llamadas la de Porreres la de Manacor va a Palma y la de Petra. Las tres se hallan quasi intransitables en los tiempos de lluvias y los caminos transversales son doze que se hallan muy estropeados y de una precisa recomposición.

El puente llamado "des Tamarell", se necesita hacer nuevo por estar muy estropeado y ser angosto.

El puente llamado "Foradat" necesita de dos calzadas a fin que las aguas no se extiendan por los caminos.

Y que no se cuenta con medios ni recursos con que pueda contarse para sus recomposiciones respecto de que los alcances de este pueblo no son bastantes por razón del mucho coste que se considera.

Canales y demás obras públicas

El canal mayor³ de este distrito que será de más de una legua de longitud necesita recorrer todo en anchearle y aondearle por razón en que las más veces las aguas salen de su madre y esto en perjuicio de sus confinantes y de muchos que no lo son.

Aquí acaba el primer plec, els següents són exactament iguals en quant a les preguntes, per tant a partir d'ara, dels plecs posteriors tan sols donarem notícies que suposin alguna modificació en la resposta respecte al primer.

Guillem Mas Miralles

1 - Ajuntaments

2 - Lloc on es recloïen els afectats d'alguna malaltia infecciosa.

3 - Evidentment, es deu referir al Torrent.

Dos dits de seny

¿Jugam a matar-nos...?

Des de la sabiduria salomònica, que no és altra que saber destriar el bé del mal, optant sempre pel bé, feim una crida a tots els montuïrers perquè tinguin el suficient seny per no assistir als *juegos de la guerra* que s'han instal·lat dins el nostre terme amb el nom anglès de "Top Gun".

El verb "top" en anglès significa "degollar", "acabar", rematar"; i el verb "gun" indica caçar amb fusell". Així la traducció de "top gun" quedaria de la següent manera: "Degollar, rematar caçant en fusell".

Però per fer una traducció més precisa i més incitant o comercial, podríem utilitzar la frase que ve a la propaganda de la premsa: "Atrévete a disparar". I com que aquesta expressió és irritable i sobretot bèl·lica pel que fa als "juegos de guerra", ens inclinariem pel sentit del títol d'aquesta reflexió: ¿Jugam a matar-nos...?

Aquesta és la finalitat de la gran contradicció del joc del "top gun": Jugar a la violència, jugar a matar-nos per descarregar l'agressivitat o el malestar que poguem dur dedins.

Tanmateix la violència engendra violència i no s'aclareix res. S'haurà de tornar pagar i jugar de nou una altra vegada per no trobar mai la solució als conflictes interns de cada particular.

Esperem que els montuïrers tendran els dos dits de seny suficients per no col·laborar ni participar en aquest mal gust, disparant tirs amb un fusell contra el germà proïsme, encara que siguin bolles de tinta, per esplaïar-se o simplement divertir-se.

Salomó

Les extravagàncies dels "quintos"

Encara que el toguero que feren enmig de plaça no s'ha de considerar una extralimitació, sí que s'hi poden considerar altres endemeses com les de la nit de Reis o de les benedides de Sant Antoni

Temps per al diàleg familiar

Fou a les passades festes de Nadal. Un vespre era a la casa d'uns amics, acabàvem de sopar i a la sobretaula dialogàvem sobre temes variats d'actualitat; a la casa hi havia una adolescent de 15 anys que participava també a la conversa. Així s'aixecà de la taula i digué: "ho sent molt, però he d'anar a veure la tele, perquè fan "Sensación de vivir".

Després, el tema de la conversa amb els pares de la joveneta anà sobre la gran força que exerceix la televisió damunt les persones i com arriba a crear –sobretot en certs programes– una gran dependència i addició.

Possiblement sigui cert que mai no es pot dir que les coses siguin bones o dolentes d'una manera radical. La bondat o maldat que els atribuïm, de fet, depèn de l'ús que nosaltres en feim.

El que també és cert, és que sempre resulta més còmode projectar bondat i maldat sobre objectes que no poden defensar-se, que no haver de reconèixer que nosaltres en feim bon ús o mal ús.

La televisió no és bona ni dolenta (encara que hi ha programes dolentíssims), és neutre. Som nosaltres els qui ens por-

tam amb llibertat enfront del televisor o som uns esclaus d'ell.

Per aquí anava el fil de la conversa d'aquells divendres a vespre quan recordàrem l'apagada general del llum l'horabaixa de la segona festa de Nadal. Algú va dir que fou una aturada providencial. El fet és que moltes famílies, gràcies a la manca de corrent elèctric, dialogaren com feia temps no ho havien fet; jugaren a parxís i s'arreimolaren entorn de la foganya o l'estufa i fins i tot contaren rondalles. Gràcies a la manca de llum fou possible evocar temps passats, estar junts sense frissar i comentar temes d'actualitat.

¿Per què –ens preguntàvem a la llarga sobretaula– no som capaços algun dia de comportar-nos com si no hi hagués llum? ¿Tant costaria un pic cada dues setmanes apagar el televisor i dialogar o simplement jugar a cartes en família?

Tàcitament, a la taula d'amics, ens férem una espècie de propòsit: prescindir adesiara del televisor i dedicar temps als altres, que tots ho necessitam.

Andreu Genovart

A la mort del poeta Llompart de la Penya
Dedicatòria

Quan arriba la nit

Blavors insensates resten immòbils
dins les ombres estranyes de la incertesa.
Rierols d'aigua cuita i polsosa
reboten inconscients prop del desencís,
que ja no tolera altre alè,
sinó la ingrata plenitud.

Se sent llunyà l'immortal imperi de la vida
que es fon, tendrament, suauement, dolçament
dins les gàbies amargues
de l'eterna solitud,
arreatada a les fosques negrors
només il·luminades
pel còmic somris de l'infinít.

Te n'adones que el temps no passa,
res existeix.

tot és una invenció grotesca de la matèria.

Sa talaia d'en Rubí

A Sant Antoni del 92

Oh!, gran Sant Antoni Abat,
heu guiat sa meua vida,
que en vos sempre he confiat,
vos estic molt agraïda
per tot lo que m'heu donat,
i ara deman pietat
per tots es malalts de SIDA.

Intercediu per nosaltres
davant Déu Omnipotent,
perquè cap ser innocent
pagui sa culpa dets altres.

Quants d'infants innocents
neixen condemnats a mort,
per sa culpa o mala sort,
dels seus pares imprudents.

Vos deman per tots igual,
Sant Antoni, un gran favor,

que pregueu an el Senyor,
que qualche investigador
trobi cura an aqueix mal.

Vos que sou el protector
de qualsevol animal,
si podeu, 'lliberau-lo
del seu gran depredador;
és un germà racional
i a tots dau la bendició.

Vos que fóreu, Sant Antoni,
honest i sacrificat,
i Déu vos va dar potestat
per vèncer es foc i el dimoni,
feis que mori perdonat;
tots els qui vos han honrat
que mos vegem a la glòri'.

Antònia Adrover "Manxes"

La foto retrospectiva

Que hi anava
d'eixerida
aquesta nina
quan era petita!
Aquesta és, idò,
na Catalina
Gomila "Matarina"
fotografiada amb
els seus pares
ara fa prop de
70 anys.

**LA TEVA TARGETA
"SA NOSTRA" SERVEIX
PER A TOT**

**PER POSAR
BENZINA...**

**PER ANAR
DE COMPRES...**

**PER ANAR A
SOPAR...**

**¡PER GUANYAR
MOLTS DE
PREMIS!**

Quan faceu les vostres compres
amb la targeta Sa Nostra participareu
automàticament en el sorteig
de 2 compres gratuïtes cada dia, de
10 càmeres de vídeo i de 15 televisors
en color durant la promoció.

PROMOCIÓ VÀLIDA DE L'1 DE DESEMBRE
DE 1992 AL 28 DE FEBRER DE 1993.

"SA NOSTRA"
CAIXA DE BALEARS

Mateu Coll Salvà, un jove de 18 anys Cambrer i futbolista, analitza la joventut montuïrera

Mateu Coll Salvà és un jove montuïrera de 18 anys que treballa de cambrer en el Bar Can Pieres. D'aquí que sia molt conegut, no sols entre la joventut, sinó també per la gent major que freqüenta aquest establiment. I si encara hi afegim que des de petit juga al futbol amb els equips d'al.lots del Montuïri, i ho fa amb una noblesa i interès que el caracteritza, la qual cosa fa que sia ben apreciat pels seus companys, veurem que és normal que també així se'l consideri pels qui el coneixen.

En Mateu dedica, segons ens diria, de 40 a 45 hores setmanals despatxant en el bar i unes deu més a la pràctica del futbol. D'aquí que li resti poc temps pel seu entreteniment.

—¿Quins són els teus estudis, Mateu?

—Als 14 anys vaig treure el graduat escolar i després vaig anar un any a Lluçmajor a Formació Professional i llavors, com que això no era massa lo meu —diu el nostre entrevistat—, em trobaren una feina a una ferreteria de Palma i ja després en Toni de Can Pieres m'ofereí aquesta feina de cambrer. I com que vaig trobar que em convenia la vaig acceptar.

—Hi fas feina cada dia?

—Tenc dos dies lliure a la setmana. Els dimarts i els dimecres o dijous, segons la setmana.

—De cara al futur, ¿no deus pensar dedicar-te tota la vida a fer de cambrer?

—Jo veig que això és la meua feina; m'agrada i pas gust de fer-la. A lo millor, més envant, no ho sé, ja ho veurem. De moment m'hi troba gust, ara.

—Els teus "hobbies", ¿quins són?

—Jugar al futbol.

—Parlem idò un poc de futbol. Des de quan practiques aquest esport?

—Des dels 9 anys. Vaig començar a benjamí... i per amunt. Vaig jugar amb els infantils i, com que encara no hi havia cadets, ja vaig passar amb els juvenils.

—Dins el camp de futbol, ¿quin lloc ocupes?

—Jug en el lloc de "librero", davant els porters, de defensa i guard allà darrera.

—¿Marques qualche gol, de tant en tant?

—De penal, normalment.

—Esportivament, ¿quines són les teves aspiracions?

—En aquest terreny no puc aspirar a molt degut a la feina que tenc, però sempre m'agradaria jugar en un equipet com el Montuïri o arribar a un de tercera divisió.

—¿Penses jugar l'any que ve amb el primer equip del Montuïri?

—Sí, sí. L'any que ve no podré jugar amb els juvenils perquè per l'edat em toca anar-me'n. Amb els grans o a una altra banda. Pens no aturar-me de jugar. Allà on sigui, però continuar.

—Aquest lloc de "libero"...

—És allà on em trobo millor i on pas més gust de jugar.

—¿Has marcat molts de gols, ja?

—Em sembla que en duc 4 ò 5, tots de

penal.

—¿O sia que ets el tirador dels penals?

—Sí; el xutador de penals.

—¿No n'has fallat cap?

—En els entrenaments, qualcun, però en els partits de lliga, cap.

—¿Quins dies vas a entrenar?

—Entrenam tres dies a la setmana: els dimarts, els dijous i els divendres. Els dimarts és un entrenament físic, de força; els dijous feim un partidet amb els grans i els divendres un poc de tot: físicament, un partidet i xuts a porta.

—A ca teva, ¿estan contents que juguis?

—Ni els fa ni els desfà: són indiferents.

—¿Què més ens dius del futbol?

—Que ara estam a la lligueta d'ascens, per pujar a "nacional". Mai havíem d'haver perdut el partit d'ahir contra el Manacor —es refereix al 24 de gener—, quan, en canvi, guanyàrem contra el CIDE, on férem el millor partit.

—¿I dels entrenadors?

—Tenim dos entrenadors meravellosos: n'Àngel Prados i en Pep Sampol. Els estic molt agraït al igual que a tota la plantilla, que és boníssima.

—¿Quants de germans tens?

—Dos, més petits, que també juguen a futbol.

—Parlem ara un poc de l'opinió que tens de la joventut de Montuïri. Tu ara tens 18 anys i hi estàs entrant de ple.

—Jo trobo —diu en Mateu— que la joventut és un poc "loca". I ho dic volent dir que un dissabte surten i un altre dissabte no surten. Això passa molt. I van allà on hi ha ambient. No diuen: jo estic a gust aquí. Van allà on hi ha gent. Si no n'hi ha, ja no hi van. Encara que els agradi poc.

—¿Què ens afegiries sobre el seu comportament?

—Hi ha de tot. Tothom té una manera distinta de ser.

—En general la joventut freqüenta discoteques i "pubs" i...

—Ara la gent freqüenta més el "pub" d'aquí que no la discoteca. A la discote-

Opinions d'un jove montuïrer sobre la matelxa joventut

ca hi ha ambient, li manca qualche cosa... Allà hi ha qualche cosa que aquí no tenen. I no sé què és. A l'"Andnim" hi ha qualche cosa que no hi ha a "Ics", exactament no ho sé, però crec -afegeix en Mateu- que "Ics" arribarà a arrancar.

-De tots aquests desbarats que contenen de les 4 i les 5 de la matinada, ¿què ens dius?

-Això no és res. És joventut. Qui més qui manco, de jove ho ha fet.

-I els dies que no son cap de setmana, ¿què fa la joventut?

-Ara, com que hi ha el campionat de truc, pugem a veure un poc l'ambient, però els dies feiners no solen sortir gaire. A lo millor, qualcun; però no surten. O s'entrenen a futbol o prefereixen estar a ca seva.

-De cara al futur, concretament al matrimoni, ¿se'n preocupa la joventut o, pel contrari, se'n desentén?

-Jo crec que tothom duu el seu camí. En general no miren gaire envant, tampoc. No es preparen ni ho tenen gaire en compte. Pensen: ja arribarà quan arribi.

-Amb els contactes que tens amb la joventut d'aquí i d'altres pobles, ¿consideres que hi ha diferències entre uns i altres?

-Crec que la joventut dels pobles és ben parecuda. Ara amb la joventut de Palma hi ha un poc de diferència. Els del poble són més tranquils, segons què, ja no ho fan. Els joves de poble possiblement estan més animats i duen més "marxa". Els de Palma tenen, per exemple, maneres diferents de vestir i unes modes diferents. Per exemple, dels de Ciutat n'hi ha que són "roquers" i "hippies". I d'això en els pobles no n'hi ha.

-Ja per acabar podries dir-nos si entre la joventut masculina i femenina hi veus alguna diferència en el comportament o manera d'esser.

-Els al.lots sempre fan més tard. Ara bé, la joventut, homes i dones, es molt parecuda. El comportament és el mateix, ho he comprovat. Els al.lots, però, se'n van a jeure més tard.

I fins aquí, l'opinió d'un jove sobre la pròpia joventut. Ara i sobre el que ens ha dit en Mateu, els nostres lectors poden fer llurs consideracions.

O. Arbona

Tercera Edat

Festa de matances

Les obres del nou local

Seguint la tradició d'anys passats, les persones majors enguany altra vegada tornaren gaudir d'un dia de matances, dia 13 de gener passat. Anaren a "Sa Gruta" devora el Port de Manacor i aprofitaren també la jornada per visitar Artà, Sant Salvador i la majoria de cales, des de Canyamel fins al Port. El centenar de montuïrers després del dinar i ball i rebre un present de matances, tornaren satisfets a la vila i convidats per tornarí altra vegada.

De cada dia avancen més, però no estaran tan prest com esperaven alguns, per molt que frisin. L'empresa no assegura acabar-les aquest febrer, així que la inauguració s'haurà de perllongar per devers Pasqua.

Excursió a París

L'excursió a l'estranger per enguany està programada per partir dia 19 d'abril cap a França i d'una setmana de duració. Està previst visitar fins i tot Euro Disney Park.

Demografia curiosa

Volíem i no podem oferir el nombre exacte d'habitants que avui té Montuïri més concretament referit a 31 de desembre passat, perquè no hem pogut obtenir el cens.

El darrer que hem pogut veure es refereix a 31 de desembre de 1990. Aleshores Montuïri tenia 2.053 habitants, dels quals 984 eren homes i 1.069, dones.

Per altra part el 31 de desembre passat en el nostre poble sols restaven vives 4 persones que nasqueren en el segle passat, o sia abans de l'any 1. Són aquestes per ordre d'antiguitat: Maria Gomila Pocoví "Rua" (1896), Margalida Miralles Rossinyol "Poeta" (1900), Maria Arbona Ginard "Redona" (1900) i Joana Bauzá Moll "Pelut" (1900).

S'ha dit que...

...hi ha preocupació entre es pares per sa quantitat d'alcohol que es joves beuen es cap de setmana a Montuïri.

... se demanarà an es batle que faci qualque cosa perquè an es menors no se'ls servesquin begudes alcohòliques ni entrin an ets "pubs" o discoteques.

... en es camp de futbol hi ha hagut molts de problemes per sa manca d'aigua calenta, cosa que havia d'haver previst s'arquitecte.

... aquesta anomalia és una més a afegir a altres referents a construccions municipals, tals com sa dotació de quatre vestidors a sa pista d'Es Dau, en lloc des dos grossos existents, sa manca d'aixopluc a s'Escoleta, sa inundació de sa part nova des cementeri, sa manca de sol a ses aules de preescolar, lo estreta que és ara s'entrada a Montuïri a s'avinguda des cementeri...

... ha estat bona idea s'exsecallada d'arbres a ses escoles i en es Dau.

... en Pere Sampol en es darrer ple va demanar an es batle: "quan estarien al dia es comptes de s'Ajuntament, perquè no se sap on se tè es tall".

... an es montuïrers no els ha

caigut bé esser "famosos" ni fins i tot sortir a sa televisió, per allò des "Ton Gun" de Son Palou.

... s'ha posat molt de moda "anar a caminar es vespres"... i això és cosa bona.

... és massa s'ambient que hi ha entre es jugadors de truc que participen en es torneigs des camp de futbol i de Can Pieres.

...ses persones de sa tercera edat, quan es tracta d'anar a un dinar o a passejar, omplen ràpidament uns quants autocars. En canvi quan ve un conferenciant per instruir-los i al mateix temps passar una hora agradable, hi acudeixen "quatre rates".

... a sa darrera conferència que feren per a ells, ja fa més d'un mes, eren cinc es qui hi acudiren. I an ets organitzadors sa cara els queia de vergonya.

... pel camp van més remoguts es perdiuers que ses perdius.

... qualcú considera que *Bona Pau* és un bolletí polític.

... ses juguetes que es reis mags dugueren a ses persones majors foren molt poc originals.

... s'escampadissa de fulles de moro que protagonitzaren es "quintos"

... fou comentada molt desfavorablement. Els manca imaginació per fer obsequis que indiquin novetat, civisme i educació.

... "es poble va haver de pagar es llevarles d'enmig". "¿Per què no les feren llevar an es qui les posaren?"

... se vol tornar reanimar aquell passeig que fa 50 anys entusiasmava als actuals padrins. ¿Serà ver?

... s'espectacle des "quintos" de ses beneïdes de Sant Antoni tornà esser deplorable com anys passats, encara que passassin tard. Sembla mentida que no s'hi posi remei.

... també se n'hauria de posar, de remei, an ets accidents de sa carretera. Una altra víctima mortal. I van... -"Mira que haver d'arriscar sa vida cada vegada que un travessa sa carretera".

... a rel de ses extravagants innocentades des "quintos" es batle ha decidit fer públic un ban prohibint anualment, sa nit de dia 5 de gener, sa circulació rodada amb tracció mecànica per dins la vila.

En Verriem

I demà què?

PLA "Sa BANCA" DE JUBILACIÓ

L'Ajuntament informa

Resum de l'acta de la sessió plenària ordinària de 21 de gener de 1993

Informes i comunicacions

El batle va donar compte d'haver-se rebut dues pliques d'empreses constructores per dur a terme la xarxa d'aigües netes al poble. Foren presentades per "Mascaró. Cubiertas y entrecanales" i "Cadagua". En data posterior s'efectuarà l'adjudicació.

Batle del dia des Puig

Fou nomenat Mateu Oliver Verd, notari, "de Meià", perquè el dia de la festa ostenti el càrrec de Batle del dia des Puig.

Conveni amb "La Caixa"

S'acordà que "La Caixa" faci els rebus de l'Ajuntament mitjançant un conveni que es firmarà en data oportuna, a condició però que estiguin 20 dies com a mínim a dita entitat.

Cessió de terrenys

Després de l'oportuna deliberació es va acordar cedir 7.000 metres quadrats dels terrenys del poliestoriu que es construeix al costat del camp de futbol "Es Revolt" a la Mancomunitat d'Es Pla de Mallorca, de la qual forma part el nostre Municipi, perquè allà es puguin edificar instal·lacions esportives per a ús dels veïns dels pobles mancomunats.

Estatuts de la Banda de Música

Estudiat el cas, no es varen poder aprovar els estatuts de la Banda de Música de Montuïri, ja que aquesta no és municipal. L'elaboració correspon a la mateixa banda i de l'aprovació n'és alí el la Corporació Municipal.

Asfaltat de camins rurals

Amb una abstenció (C.B.) i l'aprovació dels restants membres de la Corporació fou aprovat el projecte d'asfaltat de 10 camins rurals. Són aquests: Can Calusa, Son Pastor, Son Bages, Ca s'Alcoraió, Son Ripoll, Son Moià, Can Pelut, Can Pellusco, Na Pelada i Sa Fita. Aquestes obres estaran subvencionades en un 60 % per la Conselleria d'Agricultura i Pesca, un 20 % per l'Ajuntament i l'altre 20 % pels veïns.

Sol·licitud a la Conselleria d'Obres Públiques de la subvenció per a la renovació de les Normes Subsidiàries

Estant previst la modificació de la Normes Subsidiàries, la Corporació va acordar sol·licitar a la Conselleria d'Obres Públiques la subvenció de l'import de dita modificació, el qual s'estima que pujarà de 6 a 7 milions de pessetes.

Moció del PSIB-PSOE sobe la rotonda Sant Joan - Lloret

Degut a l'excessiu tràfec rodat que han de suportar alguns carrers de la vila i als nombrosos inconvenients que suposa el circular-hi avui, particularment el de Palma i els que segueixen, sobretot des del Camp de futbol fins a les escoles, a rel d'una moció presentada pel PSIB-PSOE, es va acordar sol·licitar a la Conselleria d'Obres Públiques la realització d'una rotonda per poder circular per l'exterior de la vila i que al mateix temps servis d'enllaç entre la carretera de Palma i la de Lloret i Sant Joan.

Adjudicació de la fase addicional de la piscina

És sabut que degut al terrey argilós amb el qual es va topar quan es començaren les obres per a la piscina, fou necessari una revisió i remodelació del projecte primitiu, motiu pel qual la Corporació en aquesta sessió va aprovar l'adjudicació d'una fase addicional de la piscina per un import d'uns 8 milions de pessetes a l'empresa constructora.

Precs i preguntes

Del PSIB-PSOE

P.- ¿Quin tipus de llicència ha concedit l'Ajuntament de Montuïri a la finca Son Palou per a la realització d'exercicis de Top Gun (Jocs de guerra).

R.- Han presentat projecte i s'ha concedida llicència d'activitats.

P.- ¿Quin ha estat el balanç econòmic del menjador de la Tercera Edat a l'exercici de 1992.

R.- Encara no s'ha presentat.

P.- ¿Quin es el total d'entrades i sortides, saldo bancari a 31-12-92 i cost de les quotes per a l'any 1993?

R.- Es desconeix.

P.- Pels mitjans de comunicació s'ha anunciat la propera posta en marxa de la Residència per a Persones Majors. ¿Quins criteris se seguiran per a l'admissió de residents?

R.- El ple ho decidirà.

P.- Quina entitat gestionarà la residència?

R.- El ple ho decidirà.

P.- Voldríem saber la liquidació per partides del pressupost de l'any 1992.

R.- Encara no està feta.

P.- Quines subvencions ha concedit l'Ajuntament durant l'any 1992, entitats que n'han estat beneficiàries i quantia.

R.-	Pessetes
Escola de Música	350.000
Banda de Música	650.000
Ràdio Murta	295.247
Alumnes 8è. (Viatge estudis)	25.000
A.P.A. (Patronat esports)	100.000
A.P.A. (Patronat Cultura)	100.000
Escoleta (material)	10.000
Bona Pau	60.000
P.de Música (Excurs. 1 maig)	103.500
Fira Ca Rater	32.000
Col·legi Públic (Fi cursos)	30.000
Escoleta (Ajuda excursió)	5.000
Cub Columbòfil (Trofeus)	10.000
Coral Parroquial	100.000
Total	1.870.747

P.- La Mancomunitat d'Es Pla ha contractat els serveis d'una nova empresa per a la recollida de fems. ¿Quin criteri s'ha seguit per a la seva adjudicació?

R.- El més econòmic.

P.- ¿Quines avantatges sobre l'anterior concessionària presenta l'actual?

R.- Hi ha 30.000.000 de diferència.

P.- ¿Es pensa seguir posant contenidors a les afores?

R.- Sí.

P.- Es pensa posar contenidors per al reciclatge de paper i piles?

R.- Sí.

Del PSM

P.- ¿L'empresa "Actions Sports, C.B." ha pagat la llicència d'obertura?

R.- Falta el pressupost.

P.- ¿Quina quantitat?

R.- El 2 % sobre el pressupost que presentin.

P.- Se li ha exigit declaració d'alta per impost d'activitats econòmiques?

R.- No.

Els Reis Mags

Enguany fou un èxit el repartiment de joguets la nit del Reis. Pràcticament tot va anar així com pertocava.

Arribaren els Reis damunt cavalls, a plaça, precedits de la banda de música i seguits de tres carrosses portadores de les joguets dels nins i acompanyats d'un bon nombre de pages per donar lleu a la festa.

Des de la balconada de la Casa de la Vila saludaren tots els infants, després anaren a visitar el Nin Jesús a l'església i seguidament repartiren els regals a tants de nins montuïrers que, ansiosos, a plaça, esperaven gojosos que fossin cridats pels altaveus i acudir a rebre'ls. A altres els ho dugueren durant la nit.

Una festa infantil, digna, a la qual tant el majors com el petits saberen ocupar el lloc que els pertocava.

Els Reis Mags a la sortida de la Casa de la Vila, després de rebre la benvinguda del batle

Nit "maligna"

Els "quintos" i "quintes" aprofitaren la nit de Reis per fer-ne de les seves. Enguany tornaren embrutar el poble –i no diguem la plaça– de fulles i troncs de figueres de moro, per una part, i de serradís i cendra, per altra. No obstant això, l'Ajuntament s'encarregà ben prest de netejar el poble.

La rebutja general fou unànime. Vaja detalls! Vaja innocentades!

Tant de bo que els "quintos" d'anys vinents sien més originals, de tal manera que serveixi per complaure els receptors i el poble se'n senti orgullós.

Fogueró de Sant Antoni

Poca gent va assistir al fogueró que feren els "quintos" a plaça el dia de Sant Antoni. A aquells que volgueren torrar, els regalaven el pa i la llonganissa o el botifarró. I per als més balladors, el conjunt *Sa Por* els va amenitzar la vetllada.

Unes beneïdes "ben beneïdes"

Cavalls cans i tota mena de carrosses passaren per davant Sant Antoni el passat 17 de gener.

Les "quines" d'enguany ens varen sor-

prendre vestides de monja i amb un parell de gloses de penediment.

Quan la gent ja abandonava es presentaren el "quintos" amb una carrossa que feia fer enfora tothom: d'esquixades i d'ous n'hi va haver a voler.

Accident mortal

El capvespre de dia 15 de gener es va produir un accident mortal a la carretera de Manacor, en el creuer de Son Bascós.

Quan na Pereta Fiol Garau, fadrina de 70 anys, travessava a peu amb la bicicleta a la mà, horabaixa de tot, un cotxe a molta velocitat la va agafar, i a conseqüència de l'accident romangué morta a l'acte.

Una altra vegada la gent es pregunta ¿No tenim dret, els montuïrers, a travessar la carretera sense exposar-nos a perill de mort?

Torneig de truc

Com és tradicional, pel mes de gener, a Can Pieres, començà el torneig de truc. Enguany són 30 les parelles que s'hi han apuntat, tres d'elles femines, i es juga una partida cada dilluns, dimecres i dijous.

Ja se sap: un bon lloc per trucar, a les vetllades, a Can Pieres!

Taller de natura

La tercera setmana de gener va començar a les escoles un taller de natura. Una trentena d'al.lots d'edats tant diverses com de 3 fins a 12 anys, s'hi han apuntat. La finalitat, a partir de passar-s'ho bé, és fer estimar la natura, respectar-la i, sobretot, no fer-la mal bé.

M^a. Antònia Rigo i Margalida Nicolau són les coordinadores del taller.

Ball de saló

Rumbes, valsos, tangos, pasdobles i molts d'altres són els balls que es poden aprendre en el curset de ball de saló que s'imparteix a la vila.

N'hi ha per tots les edats: al restaurant "Es Cantó" cada dimarts de 8'30 a 11'30 per als iniciats i també els dimarts en el local Jove per a la 3ª Edat.

Consulta mèdica

El metge jove montuïrer Gabriel Arbona Cerdà des del passat gener té oberta consulta a ca seva –carrer d'Es Pujol nº 15– de dilluns a divendres de 5 a 7 de l'horabaixa i els dissabtes matí, de 10'30 a 1.

Francesca Gomila
M^a. Antònia Rigo

Diputat del Parlament i Conseller del Consell Insular de Mallorca Interessants declaracions de Pere Sampol Mas

Pere Sampol Mas és ben conegut dins Montuïri i fora del nostre poble per la seva activitat política en el si del P.S.M. Actualment és Conseller del Consell Insular de Mallorca i Diputat del Parlament Balear, motiu pel qual se li atribueix el tractament d'honorable.

Ara en Pere té 41 anys, però des que en tenia 23 està afiliat a un partit nacionalista dins l'àmbit d'actuació de Mallorca. És casat amb dos fills i té els estudis d'enginyer tècnic especialitzat en electrònica industrial. Ha realitzat cursos de periodisme, ràdio i fiscalitat i el seu lloc de treball està en el servei de recaptació de l'Ajuntament de Manacor.

—¿Quan començares a ficar-te en política, Pere?

—Quan vaig acabar el servei militar, l'any 74. Vaig començar a col·laborar amb un bon grupet de montuïrers que havien organitzat la delegació de l'Obra Cultural Balear. Aleshores una simple conferència sobre la nostra llengua era considerada política subversiva per les autoritats i la majoria començarem a prendre consciència de la situació de dictadura que vivíem. La creativitat i la capacitat de feina d'aquell grup fou extraordinària, des de l'organització de festes populars, qui no recorda aquells famosos Darrers Dies, o concerts com el de Raimon o el gran certamen de cançó popular, o l'espectacular representació de Sant Antoni al Viu.

—¿Començà aquí, per a tu, l'escola de democràcia?

—Efectivament, totes aquelles activitats, a la vegada que enriuen cultural i humanament, foren una escola de democràcia i despertaren dins molts de montuïrers l'amor per Mallorca. Puc dir que foren una vertadera escola política, quan la política encara no tenia les connotacions negatives actuals.

—¿A quins partits has militat?

—El 75, mesos abans de morir Franco, em vaig afiliar al PSAN (Partit Socialista d'Alliberament Nacional), un partit que tengué una breu durada, però una intensa activitat fins a l'any 76. Després de les primeres eleccions generals de juny del 77 amb el triomf a Balears dels partits centralistes (UCD i

PSOE) vaig creure que era vital reforçar un partit nacionalista d'àmbit d'actuació mallorquí, i fou quan em vaig afiliar al PSI que el mateix any es convertí en l'actual PSM.

—¿Quins càrrecs has ocupat?

—A partir d'aquell moment he format part de la majoria de comissions executives, ocupant-me successivament de les secretaries d'organització, finances, política municipal, vicesecretaria general i actualment política econòmica.

—Parla'ns un poc de la teva primera actuació com a regidor de Montuïri.

—No fou fins a les segones eleccions municipals, l'any 1983, que vaig entrar a l'Ajuntament de Montuïri com a regidor. Era tota una experiència, com a delegat de la Comissió de Cultura tenia l'oportunitat d'impulsar moltes iniciatives que consideràvem vitals des de feia anys: potenciar el coneixement de la nostra llengua, revitalitzar les festes populars com les beneïdes de Sant Antoni, corregir els defectes i potenciar el Cossiers com a símbol que més identifica Montuïri, donar impuls a l'escola de música, potenciar l'educació, ajudar al naixement de Ràdio Murta..., eren iniciatives que s'impulsaven amb un ajuntament amb poquíssim pressupost, però que comptava amb el suport de molts de col·laboradors que aconseguiren superar

les dificultats econòmiques amb feina i imaginació.

—D'aquell temps, ¿quines actuacions destacaries?

—En general, dels vuit anys en què el PSM formà part de la majoria municipal destacaria la planificació de les inversions, especialment les sanitàries i de serveis socials, les dotacions culturals i esportives, sense descuidar els camins rurals que tenien una atenció constant.

—I de l'actualitat, d'ara com a diputat, ¿què ens dius?

—A les darreres eleccions autonòmiques vaig sortir elegit diputat del Parlament i Conseller del Consell Insular de Mallorca. Evidentment la majoria absoluta del PP-UM ens ha deixat al marge de les tasques de govern, però seguint la tradició del PSM-Nacionalistes de Mallorca, sense descuidar la fiscalització del Govern, presentant moltes iniciatives a favor d'augmentar l'autogovern de les Illes Balears, preservar el medi ambient i la naturalesa, i fomentar una major justícia social.

—En concret, ¿quina és la teva missió en el Parlament?

—Al Parlament estic a les Comissions d'Hisenda i Pressuposts i Turisme, i des de la dimissió de Mateu Morro, el nostre cap de llista a les eleccions, som el portaveu del grup parlamentari del PSM-Nacionalistes de Mallorca i l'Entesa de l'Esquerra de Menorca, i portaveu del Grup de Consellers del PSM al Consell Insular de Mallorca.

—¿I les teves tasques principals?

—Les meves tasques principals, apart del seguiment de les àrees que tenc assignades, són el debat de política general amb el President de la nostra Comunitat i el debat de pressuposts amb el Conseller d'Economia i Finances. Aquestes són les activitats que tenen més repercussió pública, si bé al llarg de l'any presentem gran quantitat d'iniciatives com la promoció del productes mallorquins, la sol·licitud d'ajuda a les petites empreses, denominacions d'origen per als productes illencs, demanda d'un finançament major per les Illes Balears, denúncia de les poques inversions que l'estat fa a la nostra Comunitat, proposta

de rebaixa de l'Impost d'Activitats Econòmiques al Consell Insular de Mallorca... en l'aspecte econòmic.

—¿I en altres aspectes?

—En quan a la política del medi ambient i ordenació del territori, destacaria la nostra oposició a la reforma de la Llei d'Espais Naturals, presentada pel Partit Popular, i les contínues propostes en defensa de la naturalesa. No voldria oblidar tampoc les iniciatives a favor de donar un major impuls a l'ús social del català, així com les contínues propostes sol·licitant augment de competències per a la nostra autonomia, etc.

—D'aquestes, ¿quines iniciatives afecten més directament Montuïri?

—Algunes d'aquestes iniciatives, a pesar de no tenir tanta repercussió pública, afecten més directament Montuïri o la nostra comarca. Per exemple la proposta de creació del Fons de Cooperació Municipal, gràcies a la qual el Govern l'any 92 concedí una subvenció de 20 milions a la Mancomunitat del Pla; o l'acord del Parlament sol·licitant a Hisenda el sobreseïment de les denúncies als pagesos per la utilització del gas-oil A, alguns dels quals eren montuïrers; o l'augment de la consignació presupostària a les escoles de música, etc.

—¿Quina és la teva tasca dins el PSM en caràcter regional?

—Després de les darreres eleccions autonòmiques en les que el PSM tengué un creixement important he deixat més les tasques d'organització per les institucionals i de representació. Actualment s'observa un augment del mallorquinisme dins la nostra societat, crec que el nacionalisme i l'ecologisme comencen a arrelar dins els mallorquins. Davant això dins el PSM-Nacionalistes de Mallorca pensam que ha arribat l'hora d'esser alternativa als partits centralistes i acabar amb aquesta situació de dependència política i econòmica. És hora que els mallorquins es rebel·lin contra l'expoli fiscal que patim; cada any la diferència entre els impostos que pagam i els serveis que rebem és de més de 100.000 milions, i és hora que tenguem les competències suficients per planificar el nostre sistema sanitari, l'educació, l'activitat econòmica, etc. I crec que el nostre partit és l'únic que pot aconseguir aquests objectius.

—Sembla que ets optimista. ¿Per què

El 19 de juny de 1991 Pere Sampol prenia possessió com a diputat del Parlament

no concretes més?

—Hem de pensar que actualment el PSM està en un gran moment de filiació i d'implantació a tots els pobles i barriades de Palma. L'objectiu més immediat és aconseguir un diputat a Madrid a les pròximes eleccions generals. És imprescindible que a Madrid es comenci a sentir una veu que defensi els interessos de Balears, que els nostres diputats, que ningú coneix, tinguin veu pròpia i no es limitin a votar allò que els mana el seu portaveu.

—Així es podrien defensar més directament el nostres problemes i les nostres aspiracions.

—És importantíssim que els nostres representants al Congrés de Diputats parlin de temes que ens afecten directament, com els hospitals de Palma i d'Inca, o la crisi econòmica que aquí patim, de les competències en educació, del finançament de la nostra autonomia i dels recursos de la Comunitat Europea que els mallorquins no veim... S'ha de desmuntar el tòpic que tots els mallorquins som rics pel fet que la nostra Comunitat és una de les de renda més elevada; però la realitat és que aquí els salaris són els quarts més baixos de l'estat i els problemes socials augmenten cada dia.

—Parlem un poc de Montuïri i dels problemes que tu, com a polític, vius més de prop. Examinem de present, passat i futur del nostre l'Ajuntament.

—Estic molt preocupat per la manca de

planificació i la situació econòmica que es crearà en pocs anys. Abans pensàvem molt les inversions que s'havien de realitzar i mesuràvem molt cada pesseta que gastàvem. Avui s'improvisa totalment, hi deu haver projectes per més de mil milions totalment irrealitzables i l'Ajuntament pot quedar hipotecat per molts d'anys.

—És palès que tu i el batle teniu diferències notables. En podríem parlar un poc sense ferir ningú.

—Jo no tenc cap diferència personal amb Joan Ramonell —afirma Pere Sampol— ni amb cap altre membre del Partit Popular. Simplement l'agrupació d'afiliats del PSM de Montuïri discrepam de la política que s'està duent. Mai hem atacat personalment ningú, tot i que la institució de l'alcaldia està desprestigiada per l'actuació personal del batle, sempre hem fet crítica política. Per exemple, no podem estar d'acord en que fa uns anys es gastaren sis milions en una Fira i en lloc de prendre la lliçó enguany se n'hagin gastat més de cinc en les festes patronals. O no podem admetre que es gastin més de cent milions en una residència sense tenir prevists el costs de manteniment i ara no se sap com posar-la en funcionament. O que s'aprovi irregularment un poliesportiu de dos-cents seixanta milions de pessetes que no sabem d'on sortiran i després se cerqui una empresa privada per gestionar-lo, i quan no se'n troba cap s'intenta cedir a la Mancomunitat. O que es prometin les aigües netes i per pagar-les

es posi un impost nou. O que es tudin tants de doblers en el camp de futbol i es pugin els impostos, un 19 per cent la contribució urbana i un 100 per cent l'Impost d'Activitats Econòmiques. O que es prometin 100 llocs de feina per les eleccions que mai se crearan.

-Tal vegada cedint un i altre....

-Jo no sé amb quins d'aquests punts podríem cedir i intentar arribar a acords. Possiblement amb tots, si prèviament s'estudiassin els temes i d'acord amb un pressupost es prenguessin els acords. Mentre no es faci així la nostra obligació com a oposició és informar els ciutadans després de donar la nostra opinió a la majoria i que aquests, els ciutadans, elegixin el qui considerin millor. Això és el joc democràtic que qualcú encara no entén i pretén veure enfrontaments personals o rancúnies allà on simplement hi ha distints criteris polítics.

-Penses continuar molt més temps dins la política?

-Si es refereix a la política com a l'ocupació d'un càrrec públic no ho puc contestar; això depèn de molts factors com la voluntat de l'electorat, el propi partit, etc. El que no voldria deixar mai és la política entesa com art de conviure en la societat, participant dins les entitats del poble, militant dins un partit nacionalista i ecologista, lluitant per una major justícia social.

-Qualcú ha dit que tot és política.

-És així. I en aquest sentit aquell que diu que no vol saber res de política també fa política, ja que la seva desinformació és utilitzada pels qui s'emparen en les majories silencioses per aprofitar-se del poder. Per tant jo convidaria tots els montuïrers a fer política, no en el sentit desprestigiat que té avui de lluita pel poder, sinó en el sentit de participar en la vida del poble, de col·laborar amb les entitats, fins i tot amb els partits polítics, perquè si deixam la política en mans dels qui se'n volen aprofitar llavors no ens queixem si hi ha corrupció.

-I ara, com a ciutadà, ¿com veus Montuïri de cara al futur?

-La societat de Montuïri, com la de la majoria de pobles de Mallorca, s'ha deixat dur pel conformisme, pensant que algú ens solucionarà tots els nostres problemes, ja siguin de feina, de serveis públics, de temps lliure... Aquesta mentalitat ens fa tornar individualistes i

21 d'abril de 1978. Pere Sampol assistí a la constitució del primer Ajuntament democràtic a Montuïri

egoistes i la vida del poble se'n ressent en tots els aspectes. Això és perillós, molt més quan ens integrem en una estructura europea dominada per la competitivitat. Per tant, davant el repte de la Comunitat Europea sols tenim una solució: a nivell individual preparar-nos i formar-nos professionalment per competir amb els altres europeus. A nivell col·lectiu, defensar els nostres drets com a poble, la nostra llengua, la nostra cultura, les nostres tradicions, la nostra economia.... recuperant la voluntat d'existir com a nació.

-¿I aplicat a Montuïri?

-Aplicat a Montuïri passa el mateix, mai avançarem si sols aspiram a que els governants ens col·loquin i no participam de la vida del poble. El nostre futur

està en conservar les qualitats de poble que encara tenim: tranquil·litat, relacions humanes, convivència, bons serveis públics... Aquests són els valors que fan tornar la gent als pobles, i això comença a passar a Montuïri. Per tant, l'activitat econòmica s'haurà de centrar en recuperar els oficis que donen caràcter a les construccions tradicionals i els serveis per atendre una població que anirà augmentant moderadament. Veig futur en la rehabilitació de cases velles que dinamitzarà el sector de la construcció i en serveis que ocupin l'oci i el temps lliure. Però això requereix una mà d'obra qualificada i un poble viu i dinàmic, i si nosaltres no tenim aquestes qualitats se'n aprofitaran uns altres.

O. Arbona

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Tejedores, 34 (Pasaje)

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11

Pol. Son Castelló

07009 Palma de Mallorca

El "Top Gun" (jocs de guerra) de Son Palou L'Ajuntament concedeix llicència d'obertura sense cobrar

Per Montuïri es donen moltes versions respecte al "jocs de guerra" de Son Palou. No obstant en el darrer ple ordinari municipal, com podran llegir els nostres lectors, trobaran ressenyades les preguntes formulades pels portaveus del PSOE i del PSM respecte a aquesta situació. El batlle de Montuïri reconegué en el ple municipal del passat 21 de gener que l'Ajuntament encara no ha cobrat l'import corresponent a la llicència d'obertura el "Top Gun" (simulacre de jocs bèl·lics) que l'empresa *Actions Sports CB* explota des del mes de desembre.

El diaris de Palma se'n feren ressò, que l'empresa esmentada, sense haver pagat llicència d'obertura ni haver-se donat d'alta per l'Impost d'Activitats Econòmiques (IAE) desenvolupa unes activitats dins el nostre terme. Una situació irregular reconeguda pel batlle en el ple municipal ordinari a l'apartat de precs i preguntes.

Pere Sampol (PSM), que una setmana abans havia revisat l'expedient d'*Actions Sports CB*, va preguntar si aquesta empresa havia pagat la llicència d'obertura. Li contestà seguidament el batlle en forma negativa, argumentant que aquest pagament estava pendent del presupost de l'activitat.

Per altra part, Josep Mª Munar (PSOE) volgué conèixer quin tipus de llicència s'havia concedit. Respongué el batlle que després de presentar el corresponent projecte es concedí la llicència d'activitats.

Una altra irregularitat detectada es va donar quan el batlle va negar que s'hagués exigít la declaració d'alta fiscal perquè *Actions Sports CB* pagàs l'IAE, tal com fan totes les empreses del municipi.

Per altra part, en l'informe, el secretari va manifestar que l'activitat del *Top Gun* no s'inclou dins l'apartat d'activitats classificades com molestes o insalubres, evitant-se, d'aquesta manera, nombrosos tràmits burocràtics.

Considerat des d'un altre angle cal dir que aquest "*Top Gun*" és una iniciativa empresarial que, segons la publicitat, ofereix "l'emoció de la lluita, la por de la persecució, la satisfacció de la victòria..." desenvolupant estratègies pròpies de la guerra, cos a cos.

Dins Montuïri aquesta activitat és de domini públic i hem d'afegir que no ha estat ben rebuda per tothom.

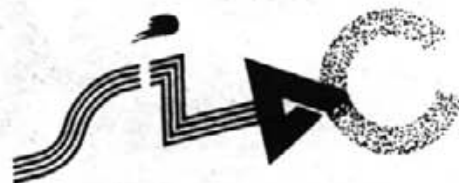
Si per una part hi ha molta gent indiferent, a qui no li diu res, per altra se senten comentaris desfavorables encara que sols diguin: "això no està bé, no s'hauria de permetre; que no mostrin o ensenyin a fer guerra, sinó pau. I que de cap manera entre els nins, no s'ha d'inculcar un esperit de guerra". I nosaltres afegim que és un mal exemple per tanta gent que aspira a viure pacíficament.

S.I.A.C.

**EL CAMÍ MÉS CURT
PER TOT EL QUE VOLS SABER
SOBRE L'ADMINISTRACIÓ**

**EL TELÈFON
AMB RESPOSTES**

Servei d'informació i atenció al ciutadà

GOVERN BALEAR

CONSELLERIA ADJUNTA A LA PRESIDENCIA

Les ben Sant festa i

Grans i petits tomaren partícipar engu
17 de gener. Cavalls, carrosses, gent a p
de bestiar donaren a la festa un aire de b
al Sant Patró dels animals.

A la benedicció no hi mancaren les g
to, ni les "quintes" amb bicicletes i ves
bona anyada. Bona part del qual ha rom
bona disposició de la gent cap a una festa

Benèides de Sant Antoni, pregària

les benèides de Sant Antoni en Es Dau dia
sols o portant animals de companyia o bé
i simpatia, i també de bulla i de reverència

ni els "quintos" amb les seves sortides de
de monja, ni les pregàries per la pau i la
blasmat en unes fotos que també revelen la
si se potencia pot anar a més de cada any.

La nova P.A.C. (Política Agrària Comú) - II

Conreus herbacis

Dins la denominació de conreus herbacis s'inclouen tots els cereals, les llavors oleaginoses (soja, girasol i altres); les proteginoses (pèsols, faves, favó)...

La reforma pretén:

- Conseguir un major equilibri del mercat d'aquests productes.

- Acostar els seus preus als del mercat mundial, per fer la nostra producció més competitiva.

- Establir un sistema de suport a les rendes dels pagesos (pagaments compensatoris).

1.1 Per aconseguir l'equilibri del mercat, es crea el concepte de *Superfície de Base*, que es l'extensió mitjana de tres anys (89-90-91) que ha estat dedicada a conreus herbacis a una regió.

A l'Estat Espanyol, s'han establert 17 "Superfícies de Base", per conreus de secà, corresponents a les 17 CC.AA. Per als conreus de regadiu, s'estableix una "Superfície de Base" única per tot l'Estat Espanyol.

El conjunt de la regió (C.A. o Estat Espanyol) per la qual s'ha definit la "Superfície de Base", haurà de retirar de la producció un 15% de la seva extensió.

Per a Balears la superfície de Base és de 84.830 Hes.

1.2. L'objectiu d'ajustar als preus als del mercat internacional s'aconseguirà:

a) En cereals

Durant tres anys, continuarà el sistema de compra per part de la intervenció, però a preus cada vegada mes baixos (18.000, 16.600 i 15.500 ptes/Tm. a les campanyes 93/94, 94/95 i 95/96 respectivament).

En relació a tercers països, s'establirà un preu lliand per a protegir la producció comunitària i es continuarà afavorint l'exportació.

b) En oleaginoses

Em vull referir a aquest conreu, fins

ara inexistent a Mallorca, per la recent experiència de conreu de 150 Hes de girasol.

En aquestes llavors, no actuen els mecanismes d'intervenció. El preu que cobra l'agricultor es el preu del mercat, i els productors reben un ajut compensatori.

c) En proteginoses (fava i favó)

Continuaran com fins ara sense preus institucionals i rebran una compensació per referència als cereals.

1.3 Fins aquí hem vist una minva de les superfícies de conreu, i una baixada dels preus per fer-los competitius als mercats internacionals. Però el pes de la reforma, no es pot carregar damunt l'esquena dels pagesos, i això ens obliga a establir un sistema d'ajuts o de *indemnitzacions compensatòries* que es pagaran als pagesos.

La CEE adquireix un compromís amb cada un dels pagesos d'Europa, de pagar-los una compensació per cada Ha. que conren, amb la condició de que minvin l'extensió de conreu en un 15% del nombre d'hectàrees per a les quals demanen l'ajut. Aquí hem de fer un incís, i assenyalar que els *petits productors* (que conren una superfície que segons els rendiments assenyalats per la seva zona, dona un rendiment inferior a 92 Tm) no

tenen obligació de retirar de la producció aquest 15% de la superfície. Al terme de Manacor i veïnats de característiques productives semblants, aquesta superfície es de 36,8 Hes; això vol dir que la majoria dels pagesos es poden acollir a aquest benefici. S'estableixen pagaments distints per cereals, oleaginoses i proteginoses.

a) Cereals

Per calcular el pagament compensatori per He, multiplicar el rendiment regional per la indemnització en ECUS. L'ECU avui val 154 Ptas però el valor/conversió que s'aplicarà serà el que tingui el dia 1 de juliol de 1993.

Per esser mes clars, posem l'exemple de la indemnització corresponent a 1 Ha. de blat de seca a Montuïri i demés termes de la zona 3.

Campanya 93/94 -2'5 Tm. x 25 ECUS
x 154 Ptas/ECU = 9.625 Ptas
Campanya 94/95 -2'5 Tm. x 35 ECUS x
154 Ptas/ECU = 13.475 "
Campanya 95/96- 2'5 Tm. x 45 ECUS x
154 Ptas/ECU = 17.325 "
b) L'ajut per la retirada de terres serà, des de la propera campanya, de 45 ECUS per He., unes 17.325 Ptas hectàrea.

Gaspar Socias Mora

Escola d'Agricultors

A partir d'aquest mes de febrer començaran a Mallorca unes classes de Formació Professional Agrària de Primer Grau (FP-1).

S'iniciaran a quatre llocs de l'illa: Escorca, Manacor, Campos i Montuïri.

Encara no està senyalada la data de començament, però la de Montuïri ja se sap que serà en el Local Jove i està previst que sia durant la primera setmana de febrer.

L'objectiu és el de formar joves empresaris agrícoles que el dia de demà puguin dur endavant les futures empreses agrícoles del camp mallorquí.

El curs serà d'una durada de 150 hores, segons s'estableix en el Mercat Comú, per poder-se acollir a les seves subvencions.

Joan Servera Miralles, "Porreres"

De jove va estar llogat a moltes possessions de la nostra contrada

A mitjan matí el podem veure per la plaça canviant impressions, parlant amb altres persones de la seva edat que, com ell, cerquen la calor del sol, de la companyia i de l'amistat. Segur que surten entre ells inevitablement velles històries o fets en els que solen estar involucrats tots els presents, inclòs el nostre entrevistat, l'amo en Joan Servera Miralles "Porreres".

El temperament d'aquest és obert i amic de dur la "veu cantant". No és per a manco. Ha estat llogat —com molts— o fet feina a infinitat de possessions de la nostra contrada, i als seus 82 anys té per contar.

Les petites històries sense transcendència, els fets sense importància que les persones com l'amo en Joan ens transmeten, estan íntimament lligats a la vida dels homes i dones amb els què ens trobam a diari. Són el batec —encara que imperceptible— de la vida del nostre poble.

—¿Quin any vàreu néixer, l'amo en Joan?

—El 1911, dia 9 de gener, a Montuiri, al carrer Nou. Ara li diuen del Pare A. Martorell.

—¿A què ve el malnom del "Porreres" pel qual us coneixem?

—Ah, no ho sé! Tal volta perquè el meu padrí era de Porreres.

L'amo en Joan espera les preguntes amb ganes. Com aquells jugadors de tennis que amb atenció estan esperant la pilota que els enviarà el seu contrincant per retornar-la amb prontitud. Rebem també les seves respostes ràpidament.

Si afegim que foren cinc germans i quatre germanes i que es casà amb na Francisca Juan Bauzà el mes d'abril farà 61 anys, només ens resta dir que té dos fills i una filla, ja majors i casats.

—¿Què recordau dels vostres primers anys, quan éreu nin? ¿Ens podeu dir on anàreu a escola?

A l'amo en Joan li desapareix la rialla que floria en la seva cara. Atia el foc amb les esmolles i seguidament es gira cap a nosaltres.

—En el meu temps les famílies pobres no podien enviar els seus fills a escola. Jo no hi vaig poder anar.

En la seva cara hi ha enregistrat el drama que ell, com molts més, ha rosegat tota la vida.

—¿També estàreu llogat com altres persones de la vostra edat?

—No quedava més remei. A ca nostra érem nou germans. ¿Quina sortida podria haver-hi en aquell temps per pujarnos a tots? Als vuit anys —ens diu— em llogaren a "Son Baló", una possessió de Lloret. Allà feia d'indieter i també altres feines que em manaven. Guanyava 17 duros a l'any, sopes i roba neta. Anava i venia del nostre poble un pic cada 15 dies, adreçant a peu per devora "Son Toni Coll". Venia el dissabte horabaixet, i me'n tornava el diumenge, també a l'horabaixa. Hi vaig estar tres anys.

Aquí el nostre interlocutor comença a enumerar-nos una filera sense fi de possessions on havia fet feina al llarg de la seva vida.

De "Son Baló" pegà a la finca de "Son Servera", de Pina. Després passà a "Son Palou". Des d'aquí a Son Valls i després a "Pola", continuant cap a "Son Coll", el "Puigmoltó", "Son Fornés", "Es Rafalot" (devora "Son Amat"), "Alcoraia", "Gomera"... La llista batria, segur, un rècord si sortia a una competició d'aquest tipus.

Fent els alens espessos, després de recórrer amb ell tantes cases de possessió, l'aturam per posar algunes coses en ordre i fer-li les preguntes pertinents.

—Vertaderament heu trespolejat molt, l'amo en Joan. Heu dit que estàreu a una possessió de Lloret. ¿Què ens podeu contar de bruixeria o mal boc?

—Ah! Ma mare ja em va dir, abans de partir, que no menjàs res que em donàs ningú que no conegués.

—Després, ja més grandet, passàreu a la finca de "Son Servera". ¿Com campàveu per allà?

L'amo en Joan es posa seriós quan contesta.

—Jo tenia onze anys quan vaig passar allà. Estava de plaça morta i hi vaig estar dos anys.

Es retura i la seva cara pren un caire misteriós quan continua amb la veu un poc més baixa.

—Aquí hi havia hagut l'Inquisidor.

—Explicau-vos, per favor.

—Sí, hi havia una pedra molt grossa, una llosa quadrada i que nosaltres ens hi assèiem damunt. També hi havia hagut el cavall d'aram que jo encara he vist a troços dins una garriga. Per cert hi ha una glosa que et vull ensenyar. L'Inquisidor (!) un dia envià a demanar un home de Pina, que li deien en "Planiol", i li digué:

—¿Vos que sou en "Planiol"?

—A mi m'ho diuen, a vegades,

he vingut feines deixades per veure vosté què vol.

—¿Això que és la vostra dona?

—Això és el meu diamant

amb qui me colg qualche vespre

i no en veureu de més honesta

a la seu, dia de festa,

per molt que estiguen mirant.

Tot satisfet l'amo en Joan continua.

—El dia que em llogaren a "Son Palou" vingué l'amo d'aquesta possessió a parlar un vespre amb mon pare. S'entengueren i jo ja me'n vaig anar amb l'amo, el mateix vespre cap a la possessió. No vaig tenir temps de pensar-ho molt

La petita anècdota ens fa recordar la famosa cinta "Padre Padrone" dels ger-

mans Taviani. Els qui l'han vista es faran càrrec exactament del que ens conta l'amo en Joan.

-¿No us divertíeu mai? ¿No teníeu cap afició?

Fa un gest obrint els braços i les mans aixamplades.

-¿Què vols que et digui? La feina era molta i absorbia tot el meu temps. Així mateix qualche vegada anàvem a alguna possessió o sequer on feien un ball.

Riu tot sol i continua.

-En aquell temps, quan hi havia un ball generalment no acabava bé. Moltes vegades el desbarataven. L'amo de "Son Valls", a qui deien en "Biel Bielf" i també "En Cella", perquè era molt pelut i el podien agafar per l'esquena com una ovella; bé idò, en aquest home el llogaven perquè guardàs els balls i no hi hagués trull. Quan ell se'n cuidava, el ball acabava bé.

-Sabem que teniu molta força...

No ens deixa continuar, i posant-nos la mà damunt el braç ens diu:

-Una vegada, estant en "Es Rafelot" havíem batut vessó, i hi havia molts de sacs plens damunt l'era. Érem uns quants i un digué: "aquests sacs deuen pesar un centenar de quilos". Ara ho sabem, vaig dir jo. Agaf un sac, me'l carregue i cap a la bàscula que hi havia a les cases, prop de l'era. Va fer 111 quilos.

Es mostra orgullós de la proesa. Avui encara s'aguanta molt bé.

-¿Féreu el servici militar?

-Sí, però ja era relativament vell. Quan em tocà fer-lo, als 20 anys, vaig sortir per pare seixantí. Però durant el Moviment, casat ja i amb fills, em mobilitzaren. Vaig fer quatre anys de "mili".

-Anàreu al front de guerra?

-No. Jo estava destinat a Artà i no ens moguérem d'allà. El batalló de Campos sí, va haver de partir cap al front.

-Tornant al camp. ¿Heu vist sempre les arades amb rodes?

-Ara que dius això, tenc record que estant a "Son Valls" vaig manejar una arada amb rodes grossa, que duia un mantí a darrera: segur que molts no han vist una cosa igual. Era una eina d'estim (?).

-Suposam que devíeu tenir una bicicleta.

-Comprar una bicicleta en aquells temps no era fàcil. Estant a "Son Coll", jo tenia de 17 a 18 anys i ja guanyava 200 duros a l'any. L'amo i jo ens avinguérem perquè em pagàs la bicicleta descontant-m'ho de la paga. Doblers n'hi havia pocs. Sé que era una bicicleta francesa i em costà 35 durós. Aleshores tot un capital.

-Vertaderament, l'amo en Joan, heu trescat molt...

Ens interromp, braços alts.

-No, i no ho saps tot. Vaig tenir temps encara d'estar 11 anys traient pedra per fer ciment a les graveres de "Na Pelada". Treballava per compte de n'Arbós.

-¿On anava la gent per distreure's?

-El homes sortien molt al cafè, feien una "marilla", i si perdies amb una peça de quatre pagaves i encara beviess. Els dissabtes o els diumenges qualche vegada anàvem al cinema, a Can Sampol. Encara era mut.

-¿Quins han estat, durant el temps passat, els anys millors, els que recordau amb més gust?

Es mostra dubtós. Roman mirant-nos i ens contesta amb poques paraules.

-Tot ha estat mal de pelar.

-La darrera pregunta, l'amo en Joan: ¿heu vist moldre alguns dels nostres molins de vent?

L'home s'estira un poc per enrera quan contesta, donant a entendre que la resposta és fàcil.

-Què vol dir, si me'n record! Mon pare feia de moliner al molí de Can Ferrando. També he vist moldre un dels molins d'en Gospet on hi molia el de Ca Ses Blaves. I el molí de Ca n'Andreu. Això ha vingut al meu temps encara.

Vells temps. Velles històries contades pels nostres avis. Al llarg del col·loqui uns ho recorden agradablement, altres amb tristor, però tots amb enyorança.

M. Martorell Arbona

(1) Hem de suposar que l'amo en Joan es refereix a un personatge. No a la llosa quadrada de què ens parla abans.

(2) Vol dir que quan canviava d'amos la possessió, l'arada sempre quedava allà.

MODELMON

Dins la
nostra
comarca

Mobiliari - Art - Decoració

Caretera Palma - Manacor, Quilòmetre 22'70 - Telfs. 12.50.34 - 12.50.69 - 12.51.26
Finca Cabrera Casal d'Algaida 07310 Algaida (Mallorca)

El pare Gabriel Miralles Pocoví

Cofundador dels Missioners del Sagrats Cors i excel·lent músic

Corria l'any 1855 quan a una casa pobre però molt cristiana de Montuïri naixia el qui seria el major de quatre germans, Gabriel Miralles Pocoví. El seu pare feia de moliner i també tenia una petita premsa de fideus.

Malgrat que de nin fou molt trapasser i un gran aficionat a la música —per Montuïri tocava el flautí d'una xaranga que hi havia—, també niava dins ell la idea d'esser capellà, si bé per poder dur a terme els seus propòsits s'hauria d'enfrontar amb sèries dificultats, sobretot degut a la manca de recursos econòmics per poder anar a Ciutat a estudiar.

Sortosament trobà un mestre d'escola bastant lletraferit, de Ciutat mateix, que s'oferí a ensenyar-li de franc el castellà i el llatí amb la condició que cada dia li agranàs l'escola. I així ho féu: estudiava amb aquell mestre, dinava a una fonda de baixa categoria i berenava i sopava del pa gros de mestall amb un poc de sobrassada i formatge que cada setmana li enviava sa mare.

A Ciutat

Aquesta vida es perllongà durant tres anys, fins que, quan en tengué 15, començà a cantar a l'església dels Socors i allà va saber que hi havia una colònia de seminaristes que ocupaven les cel·les dels antics frares agustins, i en elles estudiaven, dormien i es feien el menjar cada qual pel seu compte. Allà li paresqué una vida ideal comparada amb la tan penosa que ell duia. Va fer la bona al custos de l'església i ben prest va aconseguir el que tant desitjava. No hi cabia d'alegria. Allà pogué intensificar l'estudi de la música i ben prest començà a tocar l'orgue, criant l'atenció per la seva música alegre. Tot li anava vent en popa, segons el món, però augmentaren horriblement els perills de la seva vocació sacerdotal.

El seminaristes que allà residien no tenien superior que els vigilàs de prop, motiu pel qual en feien qualcuna de les seves. Sortien de nit en claus falses o es tiraven per una finestra per anar al teatre Principal a veure "Don Juan Tenorio" o el "Faust" o "Ballo in maschera"... Cercaven confessors de

mànega ampla, que no els preguntassin si estudiaven al Seminari o a Montuïri. El nostre estudiant era un de tants. Més encara, amb l'excusa de la música, freqüentava una casa de la Plaça dels Socors on es reunien una partida de músics i musicòlegs i allà cantaven i reien i feien qualche brometa un poc salada.

Poc temps després, li oferiren unes classes a gent menuda per les quals arribà a cobrar 25 pessetes mensuals, fins que amb els seus estalvis es pogué comprar una mudada de senyoret amb la qual, amb una bona corbata i cabells arrissats, més pereixia un fill d'un comte que no d'un moliner.

La lluita entre la vocació que havia sentit des de petit i l'atracció del món ja havien arribat al punt més àlgid. La vida que duia el féu vacil·lar entre fer-se o no capellà; fins que, després d'uns exercicis espirituals, determinà entregar-se totalment a Déu.

Vida sacerdotal

Entrà intern en el Seminari, estudià teologia; allà li confiaren la direcció de la música, motiu pel qual se'l dispensà de tota paga. Després de quatre anys —el 22 de maig de 1880— fou ordenat sacerdot i vicari segon de la parròquia de Montuïri. I no sols exercí aquí, sinó que també predicava exercicis a jove-

netes i monges dels pobles del voltant.

Així passaren deu anys, fins que, en certa ocasió, després d'esser pregat i de consultar-ho al bisbe tot i sentint-se aferrat a Montuïri i estimat de tothom, un matí a trenc d'alba partí tot sol cap a Sant Honorat amb la idea de fundar una nova companyia de missioners amb els pares Joaquim Rosselló i Francesc Solivelles, que ja eren allà; la que després seria la Congregació de Missioners dels Sagrats Cors.

La data d'aquesta fundació és la del 17 d'agost de 1890, de la qual el nostre capellà quedà nomenat mestre de novicis, encara que per poc temps.

El 6 de maig de l'any següent, la Congregació recentment aprovada, per ordre del bisbe s'hagué de fer càrrec del Santuari i Col·legi de Lluc. El P. Miralles fou nomenat Mestre de Música de l'Escolania de Blauets i allà pogué demostrar les seves grans dots musicals. L'any 1897 fou designat superior de la nova fundació de Sant Gaietà de Ciutat i va esser el restaurador de la seva església.

Gran predicador

Tota la seva vida religiosa discorregué entre aquestes dues cases, essent sempre un model de la més estricta observança. Però el seu zel no es limità just a aqueixos dos llocs, sinó que s'estengué per tota Mallorca. Durant la seva vida predicà 106 exercicis espirituals a filles de la Puríssima, 89 a monges de distintes congregacions, i acompanyat d'altres pares de la seva Congregació va predicar 75 missions pels pobles de Mallorca. Tenia una gràcia especial per explicar la missa i el manaments de la Llei de Déu, dels quals en sabia treure tots els racons amb un llenguatge popular i molt expressiu.

Als 85 anys d'edat, el 15 de desembre de 1940, en el mateix Sant Honorat, en el cinquantanari de la fundació de la Congregació, moria el P. Miralles, ple de mèrits, després d'una dilatada tasca missionera i de divulgació musical.

O.Arbona

Nota: Aquest article fou extret d'un altre del P. Munar i d'unes memòries autobiogràfiques.

Efectes que produeix la castració en els cans

La castració o *ovariohisterectomia* és l'operació quirúrgica que amb freqüència es practica a les cusses. Encara que en certes ocasions es duu a terme per motius mèdics, és un propòsit habitual evitar la gestació i els inconvenients del zel o gelosia a la cussa.

A vegades s'empra com un tractament a un problema de comportament. I en certes ocasions s'ha dit que la castració o el sanar-los afecta desfavorablement el seu temperament. N'hi ha que diuen, per exemple, que les femelles castrades "no tenen personalitat" o són simplement neuròtiques o pateixen alguna malaltia nerviosa.

En altres ocasions es fa la castració degut a una malaltia. I si en aquest cas no queda altra solució, s'ha de fer.

També trobam casos en què la castració es duu a terme per eliminar orgues sexuals de reproducció i així evitar la funció reproductora. I en aquest cas és quan s'han de tenir en compte les conseqüències que es deriven d'aquesta operació.

Consultats 150 propietaris de cusses a les quals se'ls havia practicat l'eliminació dels ovaris es varen deduir aquestes conclusions:

Certamen literari de Castellitx

Amb motiu de la festa de Santa Maria de la Pau

La Comissió organitzadora amb el patrocini de l'Ajuntament d'Algaida convoca el XVII Certamen de Poesia i Naració Curta i el XV Concurs de Poesia Popular (glosats).

Els treballs s'hauran d'adaptar a un d'aquests tipus:

- Un poema a col·lecció de poemes d'una extensió mínima de 14 versos.
- Una narració curta d'un mínim de tres folis i un màxim de quinze, mecanografiats, a doble espai i a una sola cara.
- Una glosa o conjunt de gloses amb un mínim de catorze versos.

(A la nostra redacció hi ha les bases completes a disposició de qui vulgui examinar-les per concursar-hi)

- No existeix evidència que la castració de l'animal oferesqui efectes beneficiosos sobre el seu comportament (excloent, està clar, el comportament propi de l'altre). De totes maneres aquesta operació va acompanyada del perill del canvi de comportament.

- Existeix el risc d'augmentar l'apetit indiscriminat. Encara és de més importància el perill d'augmentar

l'agressivitat cap a les persones o membres de la família. Aquest risc es major en les cusetes de manco d'un any, ja que veuen augmentada la seva agressivitat. En els animals joves es preferible utilitzar mètodes de control del zel (*progestanos*).

- Per altra part, en animals adults no augmenta la probabilitat de que siguin més agressius.

J. Miralles Bibiloni

CURSOS DE CAPACITACIÓ AGRARIA

a

CAMPOS - MONTUÏRI - MANACOR i ESCORCA

Per accedir a l'examen de F.P. 1er Grau

INICI:

1er de Febrer de 1993

ACABAMENT:

19 de Maig de 1993

HORARI:

Dilluns - Dimarts - Dimecres - Dijous
de 7,30 a 10 del vespre.

INFORMACIÓ I INSCRIPCIÓ GENERAL

(Dies laborables, de 8,30 a 14 h.)

PALMA: GRUP 12. Maria: Tel. 20 89 17 (Tots els cursos)

CAMPOS: Ajuntament. Maria Jordà. Tel. 65 27 50

MONTUÏRI: A.D.L. Lluçla. Tel. 83 00 00

MANACOR: Delegació de la Conselleria d'Agricultura. Tel. 55 14 79

ESCORCA: Ajuntament. Tel. 51 70 05

GOVERN BALEAR

Conselleria d'Agricultura i Pesca

Direcció General de Producció i Indústries Agràries

Gloses contades per l'amo en Pere Cerdà "Frare" Als 92 anys encara revela una portesa memòria

El mes de gener sempre ha estat un mes per a recordar gloses. Els alumnes de setè n'han recollides que han estat contades per diferents persones del poble. En aquesta edició vos oferim les que va contar un home popular dins la vila, l'amo en Pere Cerdà, Frare. Ja ha passat els noranta i la memòria, com podreu observar, no li falla.

El proper mes, publicarem les altres gloses que aquests nins i nines ens han duit.

Adiós, figarelet,
noltros ja prenim la colla;
adiós, culleres i olles,
cobertores i platets

Sa nostra figueralera
és caiguda d'un cimbal
i diu que no s'ha fet mal
perquè pensava amb en Pere

Quan jo era al lot petit
i me n'anava a jugar,
de tu em vaig enamorar
i no t'ho havia dit
perquè estava empegueit
que un al.lotet tan petit
ja parlàs de festejar
(Recollides per Basília Pocoví, Maria
Rossinyol, Paula Amengual i Maria
Verger)

.....

L'any quaranta vaig segar
devora una jovenassa,
mai la vaig sentir cantar,
només que sempre va anar
de puput i mala gana

A segar me'n vaig avall
i no sé quan tornaré,
des dobbers que guanyaré
en tornar faré un ball.
Si jo havia de fer un ball,
de ses messes des segar,
més m'estimaria anar
a ses penyes de la mar
i tirar-m'hi cap avall

Jo som segador que basta
i bé em podeu reparar
que l'altre dia vaig trobar
dins es falcar, un ullastre.

Joan Rei, el teu amor
es afectat de carrer.
Tu festeges a sa Torre,
a Sineu i son Miró.

Massa jove som posada
en el món a voler fer,
ara hi som, què he de fer,
venturosa i sortada
(Transcrites per Miquel Sastre, Toni
Mesquida, Rafel Pinteño i Joan Carles
Mairata)

.....

Verge de la Bona Pau,
som venguda a veure-vos,
perquè ses meves amors
cada hora augmenten un grau
i si no ho remediau,
es treball és enredós.

Un dia devora és foc,
vaig dir "monyó" a sa padrina,
em va tirar ses esmolles,
"recotxo"! si m'endevina
(Entrevistadors: Tomeu Gomila, Biel
Sampol, Damià Verger i Cristòfol
Andreu)

.....

Es pobre figueraler
passa la vida penada
en veure s'ennigulada
correntsos va a entrar es sequer

A Montuïri no hi ha
canyes per fer flabiols;
Margalida, si no em vols,
no et donaré pa.

A Sant Jordi vaig anar
per guanyar molts de dobbers,
m'hagués convengut més
guanyar pocs i cobrar

Sant Joan no és massa enfora,
si voleu venir, veniu,
les claus del meu cor teniu,
tancau i obriu cada hora
(Recerca feta per Miquel Lladó)

Nombrosos al.lots de les escoles participaren a les beneïdes de Sant Antoni amb carrosses

El Partit Popular i el Govern Balear, principals impulsors de la defensa del medi natural a Balears

El Partit Popular de Balears i el Govern de la Comunitat Autònoma han estat els autèntics impulsors de la defensa del medi ambient a Balears, en contra de l'opinió manifestada per altres grups polítics que intenten canalitzar la seva oposició al Govern mitjançant la utilització de la demagogia i l'exposició d'arguments mancats de tota veracitat, així com la mobilització de la seva gent per donar una imatge que no es correspon a la realitat de les urnes, on la majoria silenciosa del nostre poble presta el seu recolzament al Partit Popular.

Per aquesta raó, el Partit Popular vol fer arribar a l'opinió pública les actuacions en matèria de defensa del medi natural i l'oposició actual amb referència a la reforma de la Llei d'Espais Naturals:

1er. - L'actual Llei d'Espais Naturals es complementària de la resta d'actuacions que ha duit a terme el Govern Balear en matèria de defensa de la natura i el medi natural. Aquestes actuacions, entre altres, es poden concretar en:

- Depuració de totes les aigües residuals i la consegüent millora de les aigües del litoral. Mesura aquesta que, per cert, ara que nosaltres ja l'estam quasi acabant, comença a ser copiada per tot l'Estat espanyol.

- Millora de les infraestructures dels nuclis de població.

- Plans d'embelliment i humanització de les zones turístiques.

- Criteris per a l'elaboració dels plans d'eliminació de residus sòlids urbans.

- Compra d'espais naturals.

- Creació de parcs naturals...

2on. - La Llei d'Espais Naturals (L.E.N.) és obra del Partit Popular que és qui la va promoure. L'existència d'aquesta Llei es deu única i exclusivament al Govern Balear que va presentar al Parlament el catàleg, ampliant les propostes anteriors de l'ICONA i de l'INESA.

3er. - El Partit Popular va mantenir sempre, i segueix mantenint, una actitud positiva respecte a la protecció del medi natural i per aquesta raó, va aportar tots els seus esforços a la tramitació i aprovació de la Llei d'Espais Naturals.

4rt. - Sols l'oposició va rompre el clima d'acord i consens a l'aprovació de la Llei d'Espais Naturals quan, a la fi de la seva tramitació, foren a la caça d'espais concrets i concentraren a la L.E.N. tota la seva oposició en l'intent de debilitar el Govern Balear.

5è. - Ha estat el Govern Balear recolzat pel Partit Popular qui a més de promoure i activar la Llei d'Espais Naturals, ha decidit i aprovat en consell de Govern una nova protecció per a totes les zones d'alzinars de Balears que quedaren fora de la Llei, la qual cosa suposa que la superfície de zona protegida, lluny de disminuir, augmenta fins a sobrepassar el 40 %. Els integrants de la Plataforma de Defensa de la L.E.N. farien bé en conèixer coses com aquestes per a no donar peu a pensar que els interessos que els mouen son altres ben distints dels que diuen.

6è. - El mateix dia de l'aprovació de la Llei ja anunciàvem que aquells espais que havien estat introduïts pel vot trànsfuga d'un diputat, serien objecte de modificació. Així ho defensàrem durant tota la campanya electoral a la qual el Partit Popular obtingué el vot majoritari de la població de totes les Illes Balears, aconseguint la majoria absoluta dels diputats del Parlament.

7è. - El Partit Popular no es proposa desvirtuar la Llei d'Espais naturals, entre altres coses perquè essent nostra la iniciativa seguim convençuts de la seva necessitat i encert. El Partit Popular sols pretén una modificació que tan sols afecta a un 9 per mil de la superfície, amb el compromís de fer complir la Llei fins a les darreres conseqüències.

8è. - La modificació proposada pel Grup Parlamentari PP-UM té dues direccions:

a) El primer, de correcció, en el cas d'Eivissa i Formentera, adaptant-la a la realitat social de les illes i a la seva peculiaritat en el repartiment de la terra.

b) I segon, de modificació, en el sentit de corregir errors i adequar alguns límits als seus justs termes a fi que facilitin l'aplicació dels nous al·licients a la política turística de qualitat. Aquests al·licients poden ésser els camps de golf i altres productes que milloren

l'oferta complementària que ofereix la nostra Comunitat i no noves urbanitzacions, com estan suggerint els grups de l'oposició.

9è. Si hi ha alguna Comunitat Autònoma que es caracteritzi per la política de defensa del Medi Natural, de millora de l'entorn i de foment de la qualitat de vida, aquesta té noms i llinatges: la Comunitat Autònoma de les Illes Balears que presideix Gabriel Cañellas. Així ho han reconegut membres del Govern Central que varen posar a Balears com exemple de protecció a l'informe enviat a la *Cumbre de la Tierra* a Rio de Janeiro.

10è - A les conclusions podem dir que tant des del Partit Popular com des del Govern Balear a qui donam el nostre recolzament, estam en condicions d'afirmar que les actuacions de l'oposició no ens faran apartar de la política marcada des del començament. Seguirem lluitant per la defensa del nostre patrimoni natural amb transparència, claredat i sense enganys.

No acceptam que alguns grups de l'oposició facin de la defensa del territori una arma llançadissa contra el Govern Balear. I no tol·leram actituds com les del PSOE que volen péixer-se amb el Partit Popular i amb el seu President dissimulant les seves actuacions a la defensa del medi natural, tant de bo ens copiassin els socialistes que governen altres comunitats autònomes i tant de bo haguessin practicat en els municipis que governen la mateixa política de defensa del medi ambient que ha practicat el Partit Popular.

El Partit Popular no sols no rebaixa la superfície protegida, sinó que la incrementa. Els ajustaments que s'introdueixen son a l'alça i no a la baixa, compensant determinades modificacions puntuals per una substancial ampliació de la zona protegida, la qual comprèn les zones on s'ubiquen gran alzinars.

Seguirem feels al nostre programa electoral, ja que el contrari seria traïr als electors que depositaren en nosaltres la seva confiança.

Oficina de Mitjans de Comunicació del Partit Popular - Palma de Mallorca

Bàsquet de minusvàlids

El primer partit jugat a Montuïri fou tot un esdeveniment

Els qui acudiren a presenciar l'encontre de minusvàlids romangueren impressionats en veure l'interès, l'esforç i la qualitat de joc dels disminuïts

És ver que com més món camines, més coses veus. Dic això perquè d'ençà que estic ficada dins el món de l'esport dels minusvàlids, he vist i viscut coses que no hauria pensat mai que podien esser possibles.

Una d'aquestes coses és un partit de bàsquet de minusvàlids. La primera vegada que en vaig veure un va esser en el Paralímpic de Barcelona. És cert que vaig gaudir, però més gust vaig passar un dia a Calonge on n'hi va haver un, on els jugadors eren persones que jo coneixia; i aquí sí que vaig gaudir de bon de veres! A partir d'aquell dia he anat a alguns llocs on han jugat per veure-ho: a Maria de la Salut, Manacor, Sa Pobla...

Tant em va impressionar que vaig proposar a l'entrenador d'aquest Club la idea que venguessin a jugar un partit a Montuïri. Vam posar una data que anàs bé a tots i quedàrem per al diumenge 13 de desembre.

Vaig començar a preparar allò que era necessari perquè aquest dia tot sortís bé. La primera cosa fou avisar l'Ajuntament perquè em deixassin les pistes d'Es Dau, cosa que els agraeix públicament; també els don les gràcies pel refresc que ens van tenir preparat una vegada acabat el partit. Finalment vaig fer tot quant fos possible perquè la gent sabés que aquest dia hi hauria això: varen fer crides, ho van dir a l'església, varen repartir-se algunes paperetes per l'escola i, principalment, la gent s'ho anava dient uns al altres.

A la fi va arribar el diumenge: tot estava a punt. Eren les sis del capvespre i feia un bon fred. A pesar d'això va esser molta la gent que va acudir a Es Dau per veure el partit.

Va començar correctament, però a la segona part hi va haver la sorpresa. En Tolo, el President, em va fer posar una camiseta i em va fer sortir enmig de la pista, a jugar. Era la primera vegada, però el fet cert és que vaig gaudir i ho vaig fer tan bé com vaig saber.

Devers les ser i quart acabava el partit i després de les dutxes tenguérem la recompensa d'un tros d'ensaimada i un tassó de coca-cola. Va esser tot un esdeveniment i

esperam tornar-los a veure com més aviat millor, a Montuïri. Els rebrem amb els braços oberts, ja que són gent que s'ho mereixen.

Per acabar vull donar les gràcies al poble per la manera com va respondre i també a l'Ajuntament per donar-nos aquesta oportunitat. Vull fer, però, una observació: no hi vaig veure cap representant de l'Ajuntament al Dau, ni tan sols per animar-nos. Ara, això sí, sempre que hi ha qualche gelatada, festa o coses d'aquestes, no hi manca algun representant, encara que només sigui per fer acte de presència. És tot, gràcies i fins a la pròxima.

Xisca Febrer

Restaurant
Ca's Carbone

(DIMARTS TANCAT)

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES

Ctra. Manacor, km. 28 - Telf. 64 65 04 - 07230 Montuïri

El Club Columbòfil es prepara davant la nova temporada

SUBHASTA

El passat dia 8 de desembre conjuntament amb el Club Columbòfil d'Algaida vàrem organitzar una gran subhasta de coloms missatgers, la primera des de la història dels Clubs. El coloms per subhastar procedien del colomer d'en Julià Monserrat Rafal (de Llucmajor) i d'Elies Amador de Ara (de Tenerife) i el lloc de la subhasta va esser al restaurant "Es Cantó" de Montuïri.

De sobres es conegut en Julià Monserrat, gran colomista, especialista en grans distàncies (gran fons), aquest any (1992) ha estat campió del seu Club (C.C. Llucmajor) i a més campió absolut de Grup Mallorca; mentre que n'Elies Amador de Ara (Tenerife) també és un dels millors colomistes de les Illes Canàries.

Es pot dir que la subhasta va esser un èxit, els coloms sortiren coberts tots per 3.000 pessetes i un dels ja va sortir cobert per 15.000. El que es va pagar més car va esser per la quantitat de 32.000 pessetes (d'en Julià Monserrat) i tots se

subhastaren en una mitja de 15.000 pessetes.

CANVIS A LA FEDERACIÓ

Per altra part cal dir que enguany hi ha molts de canvis dins la Federació

Missatgera Balear. Per començar hi va haver noves eleccions i canvi de President. Fins ara el President era Sebastià Mas Veny (soci de Montuïri) i en aquests moments el nou president és en Pep Toni Torrens (de Palma).

NOU GRUP

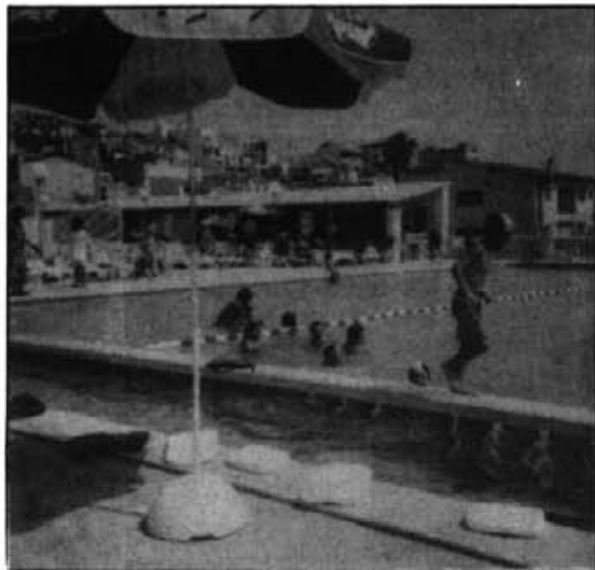
Enguany s'han fet dos grups per tal de prendre part als concursos. Fins ara sols hi havia el Grup Mallorca, integrat per la major part del Clubs de l'illa de Mallorca, però enguany s'ha fet el grup Llevant, que estarà format per vuit clubs, entre ells el de Montuïri. Doncs trobam que per qüestions d'organització i econòmiques ens convé més formar part d'aquest grup, però de tot això i de les curses que prest començarem, ja anirem informant.

El Grup Llevant disposarà de transport propi i estarà compost pels clubs de Manacor, Portocristo, Son Servera, Felanitx, Mar i Cel (Campos), Montuïri, Marratxí i Capdepera.

El Club Columbòfil

RESTAURANT

ES DAU

Cuina internacional
Plats mallorquins
Menjador
Piscina
Terrassa
Fàcil aparcament
Preus econòmics

.....

Avda. Es Dau, s/n Telf. 64 62 80
Montuïri (Mallorca)

Un equip de futbol-7 participa a la lliga de veterans Diversitat de resultats esportius en el primer mes de l'any

Un equip de futbol-7, el Pinsos Hens-Montuïri, participa en el campionat de Mallorca de Veterans que organitza la Federació Balear de Futbol.

Començaren la lliga el 27 de novembre i l'acabaran el 18 de juny. En "Es Revolt" juguen sempre a les deu del vespre dels divendres i, a camp contrari, ho fan segons l'horari i dia que ha triat l'equip que visiten.

Militen en el grup A, que està integrat per tretze equips. Es disputen, per tant, 26 jornades.

La plantilla està formada per Biel Miralles i Joan Antoni Payeras (porters); Benet Campins, Josep Gomila, Maties Miralles, Xisco Ramis (defenses), Llorenç Bauzà, Vicenç Vaquer, Tomeu Ferrer i Biel Ferrer (centrecampistes); Tomeu Miralles, Toni Sampol i Teo Fiol (davanters). El president és Biel Roca Roca.

Més envant, vos oferim tots els resultats aconseguits des del passat 27 de novembre.

RESULTATS

Els resultats dels equips de futbol montuïrers del passat mes de desembre han estat el següents:

Benjamins

Ses Salines, 4 - Montuïri, 2
Montuïri, 0 - Algaida, 1
Manacor, 13 - Montuïri, 0

Infantils

Cardassar, 1 - Montuïri, 0
Montuïri, 4, Llosetense, 2
Murense, 7 - Montuïri, 0

Cadets

Beat Ramon Llull, 0 - Montuïri, 5
Montuïri, 4 - Campos, 3

Juvenils

Cide B, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 1 - Manacor A, 2

I Preferent

Montuïri, 2 - Alaró, 1.

Futbol alegre, de qualitat i d'atac del Montuïri que ja hagués pogut marcar a la primera part per obra de Bussi, Mas i Rotger. A la segona, després d'avançar-se l'Alaró, hi va haver emoció. La labor de conjunt dels locals, al final, s'imposà.

Verge de Lluc, 2 - Montuïri, 2. Quan acabava la primer meitat, va inaugurar el marcador l'equip de casa. A continuació, Gabi Campos i Lluís feren desnive-

L'equip del Montuïri de I Preferent amb les camisetes noves

llar la balança a favor del Montuïri; però cinc minuts després de l'1-2, els ciutadans empataren. Resultat just.

Montuïri, 1 - Espanya, 0

El millor partit de la temporada i un dels bons vists en "Es Revolt". Va respondre al qualificatiu de "partit de la jornada". S'enfrontaven el co-líder Espanya i el tercer classificat Montuïri. Des del primer moment, els equips es llançaren cap una frenètica lluita per a obtenir la victòria i tots dos mereixien haver guanyat.

Felanitx, 3 - Montuïri, 0

Sorprenent victòria dels felanitxers i, més encara, sorprenent l'amplia derrota dels montuïrers. L'explicació: Fou la d'arena del Montuïri que jugà un dels pitjors partits de l'actual competició. En el Felanitx debutava com a míster el nostre conegut Jaume "Bussy".

Mini-bàsquet femení

Bons Aires, 19 - Montuïri, 28

Futbol-sala iniciació

Montuïri, 4 - Sineu, 6
Escola Nova, 1 - Montuïri, 5

Futbol-sala benjamí

Montuïri, 4 - Sineu, 3
Escola Nova, 5 - Montuïri, 3

Futbol-7 veterans

(tots els resultats registrats fins ara)
Pinsos Hens, 2 - Cyrasa, 2
Verge de Lluc, 4 - Pinsos Hens, 2
Pinsos Hens, 3 - Race, 3
I. Llompart, 4 - Pinsos Hens, 2
Pinsos Hens, 4 - Pub Sa Faixina, 3
Rellogeteria Calvo, 12 - Pinsos Hens, 4

Partits dels equips montuïrers d'aquest mes de febrer

FUTBOL-SALA INICIACIÓ

(Diumenges, a les 10'30)

- Dia 7: Montuïri-Sant Joan
- Dia 14: Algaida-Montuïri
- Dia 21: Descansen
- Dia 28: Petra-Montuïri

FUTBOL-SALA BENJAMÍ

(Diumenges, a les 11'30)

- Dia 7: Montuïri-Ariany
- Dia 14: Algaida-Montuïri
- Dia 21: Montuïri- Verge Monti-Sion
- Dia 28: Petra-Montuïri

MINI-BÀSQUET FEMENÍ

(dissabtes matí)

- Dia 6: Montuïri-Santa Maria
- Dia 13: Hispània-Montuïri
- Dia 20: Montuïri-Santa Mònica.

BÀSQUET INFANTIL FEMENÍ

(dissabtes matí)

- Dia 6: Montuïri-Juan de la Cierva
- Dia 13: Montuïri-Binissalem
- Dia 20: Pollença-Montuïri

FUTBOL BENJAMÍ (Dissabtes, a les 11)

- Dia 6: S'Horta-Montuïri
- Dia 13: Montuïri-Porreres (darrer partit de la I fase de la lliga)

FUTBOL INFANTIL (dissabtes)

- Dia 6: Montuïri-Campos (16 h)
- Dia 13: Escolar-Montuïri
- Dia 20: Montuïri-Olímpic (15 h)
- Dia 27: B.Ramon Llull-Montuïri

FUTBOL CADET (dissabtes)

- Dia 6: Poblense-Montuïri

(Continua a la pàgina següent)

A les col·lectes extraordinàries de 1992 es recolliren 466.725 pessetes

Campanya contra la fam

Dia 7 de febrer tindrà lloc la campanya contra la fam organitzada per "Manos Unidas". Suggestim que la nostra campanya s'adheresqui al projecte que començarem el mes de desembre en favor d'un magatzem d'arròs a Bolívia, segon anunciàvem a Bona Pau d'aquell mes.

Curssets prematrimonials

Dia 8 d'aquest febrer comencen a Montuïri i duraran una setmana, els curssets per a la preparació de futurs matrimonis.

Dia del malalt

El proper dia 14 la diòcesi de Mallorca celebra el dia del malalt. Els actes que farem a Montuïri encara no estan programats.

Formació per a catequistes

A Porreres, a la residència, tindrà lloc una xerrada sobre la importància del tema del foc a l'Antic Testament. Els interessats hi podran acudir dia 15 d'aquest febrer a les 21 hores.

ESPORTS

(Ve de la pàgina anterior)

- Dia 13: B. Cala Millor-Montuïri
- Dia 20: Montuïri-Espanya (16'30)
- Dia 27: Xilvar-Montuïri

FUTBOL JUVENIL (diumenges)

- Dia 7: Patronat A - Montuïri
- Dia 14: Montuïri- Collerense (10'30)
- Dia 21: Montuïri - Arenal (16'15)
- Dia 28: Pollença - Montuïri

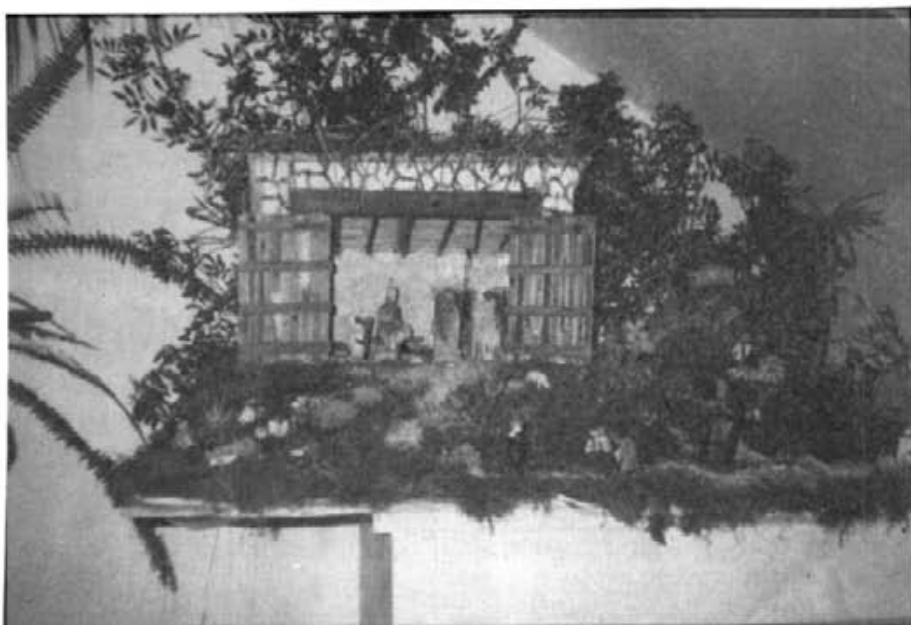
I PREFERENT (diumenges)

- Dia 7: Binissalem- Montuïri
- Dia 14: Montuïri-Alcúdia
- Dia 21: Xilvar- Montuïri
- Dia 28: Montuïri-Consell

FUTBOL-7 VETERANS

- Dia 1: S. Jordi-Pinosos Hens (21'30)
- Dia 12: Pinosos Hens-Bio Línea (22)
- Dia 15: Universitat-Pn. Hens (21'30)
- Dia 26: Pinosos Hens-Bud Beer (22 h)

Biel Gomila

A les cases particulars encara hem pogut contemplar betlems com aquest de can Toni Arbona

Quaresma

Dia 24 de febrer és el dimecres de cendra. I amb la imposició de cendra començarem el camí de la quaresma com a preparació per al gran dia de Pasqua.

Col·lectes extraordinàries

Durant l'any 1992 s'enviaren a l'administració diocesana les col·lectes extraordinàries recollides en les celebracions de les misses dels dies assenyalats per a tal fi. Una vegada més hem contribuït amb la nostra solidaritat a ajudar a la gent més necessitada. El balanç de les col·lectes quedà així:

Gener	Acolliment de Lluc	27.000
Febrer	Camp. contra la fam	51.200
Març	Dia del seminari	43.000
Maig	Mallorca Missionera	38.000
Juny	Càritas (Corpus)	62.000
Octubre	"Domund"	73.370
Novem.	Església Diocesana	65.675
Desem.	Càritas (Nadal)	106.480
	Total pessetes	466.725

Aniversaris i celebracions

Pregam a tota la gent que desitja donar gràcies pels seus aniversaris (Noces d'argent, noccs d'or) en una celebració de la missa, que agafi l'horari del matí o bé l'horari de la missa del Puig, per tal de no tenir interferències en el cas que coincidís amb un funeral. D'aquesta manera es podran evitar molts de problemes -a vegades inesperats- i es podrà

complaure a tots. Gràcies per la comprensió.

En quant als batejos, primeres comunions i noccs seguirem amb la norma acostumada.

DE LES ESCOLES

Dia de la Pau

Els al·lots de les escoles de Montuïri celebraren el darrer divendres de gener el "Dia Mundial de la No Violència i Pau", donat que dia 30 no era lectiu.

Abans els Professors havien explicat dins l'aula el sentit d'aquesta celebració. Al migdia tots els alumnes sortiren al pati per celebrar conjuntament una sèrie d'actes. Començaren dos alumnes cantant unes narracions relatives a la pau, després cada nin i nina va entregar a un company seu de curs distint una "pegatina" amb un dibuix al·lusiú a la diada i que abans havien confeccionat dins la classe. Els d'educació infantil i del primer cicle de primària obsequiaren amb un banderí de la pau als més grans del Col·legi i aquests correspongueren amb la "pegatina". Després, pels equips de magafonia, escoltaren la cançó "Units per a sempre". Posteriorment els alumnes i professors juntaren les mans i formaren unes circumferències concèntriques, al mateix temps que guardaven un minut de silenci. L'amollada de coloms missatgers va posar punt final a tan emotiva commemoració.

Demografia

Gener de 1993

Naixements

Dia 4.- Antònia Maria Matas Llompart, filla de Gabriel i Catalina.

Defuncions

Dia 15.- Pereta Maria Fiol Garau, fadrina de 70 anys. "Tarrica".

Dia 23.- Margalida Socias Sampol, viuda de 72 anys "Vermell".

Cuinar en casa

Torró de massapà

Ingredients

- 175 grams de sucre
1 Ou sencer
2 vermells d'ou
El suc d'una mandarina petita
Una clovella de llimona i una de taronja, ratllades.
1 cullerada de farina de força
1 cullerada de canyella
1 quilo d'ametla
1/2 quilo de fruites confitades.

Elaboració

Amb el sucre de l'ou sencer i els dos vermells i el suc de la mandarina es fa una crema ben pastada. Llavors hi posam les clovelles de taronja i llimona, ratllades; la farina i el quilo d'ametles picades. Posar neula dins la rostidora on hem de coure el torró. Posam la pasta de torró a sostres amb les fruites confitades. Una vegada fet el massapà, amb una ganiveta fer talls damunt, en forma de rombes. I per acabar, amb un vermell d'ou ben remenat es pinta el massapà. Començar a coure amb el forn ben calent, llavors més fluix.

Margalida Bauzá "Practicant"

Noces d'argent

8 de febrer 1968

Guillem Capellà Mulet (d'Algaida) amb Joana Fiol Miralles "Marrona"

20 de febrer 1969

Jaume Febrer Mestre (de Vilafranca) amb Antònia Mayol Mesquida "Caragola".

27 de febrer 1968

Josep Lliteres Mestre (Porreres) amb Maria Barcelò Prohens "de sa Mata".

Pluviòmetre

Durant el mes de gener no ha plogut a Montuiri

Temps passat

25 anys enrera

Febrer de 1968

Nou Guàrdia Municipal

En virtut de concurs-examen ha estat nomenat guàrdia municipal del nostre poble, el veí Joan Verger Martorell. L'Ajuntament ho acordà a la sessió del 15 de febrer de 1968.

50 anys enrera

Febrer de 1943

Comissió d'avaluació

Dia 17 de febrer de 1943 l'Ajuntament va designar vocals nats de la Comissió d'Avaluació del repartiment d'utilitats, d'aquesta manera: Joan Ferrando Obrador, Catalina Ques Ventayol, Miquel Servera Munar i Francesc Cerdà Garcias, per la part reial; i Joan Verger Crespi, Gabriel Sampol Sastre i Gabriel Gomila Aloy, de la part personal.

100 anys enrera

Febrer de 1893

Junta d'obres

El regidor Gabriel Mateu va exposar que "no essent de la seva satisfacció els senyors que componen la Junta d'Obres, Alineacions i Rasants, proposa que sia destituïda". L'Ajuntament acordà aquesta proposta i aquest dia va nomenar els nous components. També s'acordà que fos fuster de la vila, Josep Sampol Sastre.

Gloses

No en duc de fetes

De gloses, no en duc de fetes,
ni escrites a cap paper;
si es meu cap no tira bé
val més deixar-lo fer,
que se'n vagi de ses seves,
que jo dins ses coses meves
me pens que les duc molt bé.

No sé llegir ni escriure
perquè no m'ho ha donat Déu,
lo que a mi me sap més greu,
que de mi s'hagin de riure;
tenim un mode de viure
que tots defensen lo seu.

A Sant Antoni

Oh! Sant Antoni Abat:
jo veng a saludar-lo
i li deman per favor
que beneesqui, Senyor,
és nostre senyor rector
i tota s'autoritat;
si es sa vostra voluntat
a tot es poble en rodó.

Sant Antoni, ermità,
que amb Sant Pau plegats vivíeu
moltes vegades teníeu
molta talent i poc pa;
cansadets de dejunar
menjant rels vos sosteníeu.
Senyor: i ara que faríeu
si vos vèieu a tornar,
veient sa maldat que hi ha
de pena vos moríreu.

Miquel Massanet "Parrò"

Sa rua del carnaval

20 de febrer a les 5 de l'horabaixa

Poden apuntar-se fins dia 19 de febrer a les 14 hores.

Premis

Carrosses

- 1º 40.000
2º 30.000
3º 20.000

Comparses

- 1 de 20.000
Al manco han d'esser
6 membres

Individuals

- 1 de 10.000

La sortida serà d'Es Dau, de davant el restaurant, i se seguirà l'itinerari de costum. Es donaran dues voltes. Inscripcions: a l'Ajuntament

CORREDURIA DE SEGUROS
GOMILA S.A.

NO SOLS TRAMITAM ASSEGURANCES

ENS
PREOCUPAM D'ESTAR AL DIA I PENDENTS
DE LES CONSTANTS INNOVACIONS DINS L'ÀMBIT DE
L'ASSEGURANÇA, INCORPORANT, A MÉS, LA TECNOLOGIA
INFORMÀTICA ADEQUADA PER DONAR UNA MAJOR CELERITAT
AL NOSTRE TREBALL.
AIXÒ ENS PERMET OFERIR UN **SERVEI HUMÀ I INTEGRAL**, ESTUDIANT I
VALORANT LA VERTADERA NECESSITAT DEL CUENT, EN FUNCIÓ
DEL RISC QUE DISITGI COBRIR I ACONSELLANT-LO SOBRE
QUINA ÉS LA PRIMA QUE MÉS LI CONVÉ
EN CADA CAS.

¡CONSULTI'NS!

25 ANYS D'EXPERIÈNCIA AL SEU SERVEI

MONTUÏRI: Carrer Jaume II, 4 - Telf. 64 60 43

Pasg. Sta. Catalina de Siera, 2 entres. C
07002 - PALMA Telf. 72 27 36

Plaça Ramón Llull, 22 - B

07500 - Manacor Telf. 55 13 56

TAMBÉ ESTAM A SANT JOAN I A LA COLÒNIA DE SANT JORDI